

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..)

พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๕

อ.พ. ๒๗/๒๕๕๕

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้นจำนวน ๔ ฉบับ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ และนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๒. เสนอโดย นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน จึงต้องเสนอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามรับรอง และนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ได้พิจารณาลงนามรับรอง เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๓. เสนอโดยนางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วณิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

๔. เสนอโดยนางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน จึงต้องเสนอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามรับรอง และนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ได้พิจารณาลงนามรับรอง เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้รวมการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมกันแต่ให้แยกลงมติรับหลักการทีละฉบับ ตามลำดับ ต่อมาในคราว ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติตามลำดับ ดังนี้ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๔ ฉบับ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๕ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และมิมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการธิการ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดการแปรญัตติ ภายใน ๗ วัน ต่อมาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ วิธีพิจารณา คดีผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. จำนวน ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๕ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี และมิมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นผู้พิจารณา โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ คณะกรรมการ ิการ ได้พิจารณาเสร็จแล้วและบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔ เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และรอการพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร จนมีพระราชกฤษฎีกา ยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ต่อมาคณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันที่มีนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ร้อง ขอให้รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้อนุญาตให้ บรรจุระเบียบการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ เป็นเรื่องด่วน เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๘ ซึ่งในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้ตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ จำนวน ๓๖ คน กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว โดยพิจารณาในวาระที่สอง เรียงตามลำดับมาตราและได้ลงมติในวาระที่สาม เห็นชอบด้วยคะแนนเสียง ๓๗๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และงดออกเสียง ๑ เสียง ทั้งนี้ เพื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการได้มีข้อสังเกต และที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการด้วยคะแนนเสียง ๓๖๒ เสียง และไม่เห็นด้วย ไม่มี

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และ (๘) และมาตรา ๓๖ และเพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้างวาน ยุยง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกลับแก้มให้ผู้ประกอบการได้รับความเสียหาย และเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๕๖/๑)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค

หรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมียกข้อแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนแล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย อนึ่ง หากปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้ โดยสมาคมหรือมูลนิธิใดที่ถูกเพิกถอนคณะกรรมการอาจไม่ให้การรับรองตามมาตรา ๔๐ อีกก็ได้ ทั้งนี้ การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๘)

๓. แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและกำหนดเพิ่มโทษผู้ประกอบการที่ผลิตสิ่ง หรือนำเข้าสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย รวมทั้งกำหนดโทษผู้เจตนาทุจริตใช้ จ้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกันแกล้างผู้ประกอบการนั้นให้ได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๙ ถึงร่างมาตรา ๑๑)

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ.

พ.ศ.

ข้อดี

๑. ลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาล เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติที่ชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ซึ่งเมื่อมีการกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบการก็จะทำให้มีการตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล และอาจทำให้ไม่ต้องเกิดการฟ้องร้องขึ้นได้ก็จะทำให้ลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้

๒. เกิดผลดีกับทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบการหากการเจรจาประนีประนอมประสบผลสำเร็จ เพราะเมื่อคดีไปสู่ศาลแล้วก็จะให้เกิดการเสียเวลาทั้งสองฝ่ายกว่าคดีความจะสิ้นสุดและอาจมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น

๓. เกิดการขยายความคุ้มครองผู้บริโภคนอกเหนือจากการคุ้มครองสินค้าที่อาจเป็นอันตรายในปัจจุบัน ทำให้ครอบคลุมถึงการคุ้มครองด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายด้วย เนื่องจากในการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้บริโภคไม่เพียงแต่ใช้สินค้าเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการใช้บริการในด้านต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดการได้รับอันตรายด้วยก็ได้ จึงควรที่จะได้รับ

การคุ้มครองเช่นกัน อันจะทำให้ผู้ประกอบการมีความระมัดระวังในการให้บริการแก่ผู้บริโภค ซึ่งการขยายความคุ้มครองนี้ก็จะเกิดประโยชน์โดยตรงต่อผู้บริโภคในการได้รับความคุ้มครองทั้งจากสินค้าและบริการ

๔. เกิดหน่วยงานหรือตัวแทนในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้น อันเกิดจากการกำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง มีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้ ทำให้เกิดประโยชน์ในการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย โดยเฉพาะแต่หน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้

ข้อสังเกต

เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใดๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค โดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง ดังนั้น เพื่อให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจฟ้องและดำเนินคดีสอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว จึงมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคเพื่อให้เกิดความสอดคล้องไปในคราวเดียวกัน

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ประมวลและรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ โดยมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)
- : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- : ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)
- : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วและการพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว)
- : รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- : ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

เอกสารประกอบการพิจารณาฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาโดยเฉพาะ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กันยายน ๒๕๕๕

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนี้ท ฝาสุข ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางสาวนภพร ขวรงค์กร นิตกรชำนาญการ นางสาวกรรณิภา พัสระ วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกันย์ ส่องแสง เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน นางสาวกาญจนา พาลดิหลุด เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๘๒๘๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักงานการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกวุฒิสภา และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมวุฒิสภาสามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

● บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
● ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑
● สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๘
● ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๑๕
๑. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง	
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง	๑๕
๒. สรุปประเด็นและผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง	
๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่สำคัญ ๆ	๑๖
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา	๑๗
๓. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม	๒๔
ส่วนที่ ๒ ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วน ที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข) กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	๒๕
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
● บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างพระราชบัญญัติ	-๑-
● สรุปผลการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ (ตุลาคม ๒๕๕๓ - กันยายน ๒๕๕๔) ส่วนกลาง.....	-๙-
● รายชื่อสมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีมติให้การรับรอง เป็นสมาคมที่มีสิทธิในการฟ้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค	-๓๓-
● บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ.	-๓๕-

ภาคผนวก :

- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข) (๑)
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๑๑)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (๒๑)
- ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมเหตุผล
ในการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) (๒๓)
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วและรอการพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สาม
ของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว).....(๓๓)
- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร (๕๗)
- คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่..) พ.ศ. มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่..) พ.ศ. ทำยรายงานของคณะกรรมการ(๗๗)
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว (๗๙)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมา สาระสำคัญ ประเด็นที่มีการอภิปราย
ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สำคัญ ๆ
และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ
ร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีผู้เสนอต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา รวมทั้งสิ้นจำนวน ๔ ฉบับ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรี ชุดที่มี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ และนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๒. เสนอโดย นายเจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน จึงต้องเสนอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามรับรอง และนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ได้พิจารณาลงนามรับรอง เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

๓. เสนอโดยนางสาวมัลลิกา จิระพันธ์วานิช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทยพัฒนา กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓

๔. เสนอโดยนางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์กับคณะ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน จึงต้องเสนอให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามรับรอง และนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ได้พิจารณาลงนามรับรอง เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ และได้รับการบรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓

การเสนอร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับ มีหลักการและเหตุผลทำนองเดียวกัน
ดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และ (๘) และมาตรา ๓๖ และเพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนิน กระบวนพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และ ผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกั้นก้าง ผู้ประกอบการธุรกิจให้ได้รับความเสียหาย และเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตราย แก่ผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๕๖/๑)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจน ที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการ ละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการ คุ้มครองผู้บริโภคนั้น แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตราย แก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ ผู้บริโภค ซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครอง ผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค เช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไข กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้น จากกฎหมายปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีผู้บริโภคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ โดยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งดังกล่าว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้รวมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวพร้อมกัน แต่ให้แยกลงมติรับหลักการที่ละฉบับ ตามลำดับ ต่อมาในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ตามลำดับ ดังนี้ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๔ ฉบับ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๕ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีและไม่มีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน^๑ เพื่อพิจารณาในวาระที่สองขึ้นคณะกรรมการวิสามัญ โดยให้ถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาและกำหนดการแปรญัตติ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๒๓^๒ ภายในกำหนด ๗ วัน นับแต่วันถัดจากวันที่สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ต่อมาที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความคดีผู้บริโภคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวน ๕ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียง ๓๐๕ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มีและไม่มีมติให้ส่งให้คณะกรรมการวิสามัญชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เป็นผู้พิจารณา โดยให้ถือร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๒๓

^๑ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๓ วรรคสอง กำหนดว่า

“การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญ ให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จำนวนนอกจากนั้นให้ที่ประชุมเลือกจากรายชื่อที่สมาชิกเสนอโดยให้มีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละพรรคการเมืองหรือกลุ่มพรรคการเมืองที่มีอยู่ในสภา”

^๒ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๓ กำหนดว่า

“การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติขึ้นคณะกรรมการที่สภาตั้ง สมาชิกผู้ใดเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติก็ให้เสนอคำแปรญัตติลงหน้าเป็นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันถัดจากวันที่สภารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ เว้นแต่สภาจะได้กำหนดเวลาแปรญัตติสำหรับร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้เป็นอย่างอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ”

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ประกอบด้วย

* ๑. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายพิเชษฐ์ เชื้อเมืองพาน	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายฮอซาลี ม่าเหรัมย์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
๖. นายพ้อง ชีวานันท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
๗. นายวัชรพล โตมรศักดิ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
๘. นายเชน เทือกสุบรรณ	กรรมการที่ปรึกษา
๙. นายกฤษดาภรณ์ เสียมภักดี	กรรมการที่ปรึกษา
๑๐. นายอรรถพร พลบุตร	กรรมการที่ปรึกษา
* ๑๑. นายจารุงศ์ เรืองสุวรรณ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นายสมโภช สายเทพ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. นายกุลเดช พัวพัฒน์กุล	โฆษกคณะกรรมการ
๑๔. นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	โฆษกคณะกรรมการ
๑๕. นายสุชาย ศรีสุรพล	เลขานุการคณะกรรมการ
* ๑๖. นายนิโรธ เจริญประกอบ	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
* ๑๗. นายนพปฎล เมฆเมฆา	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
๑๘. นางสาวจิตภัสร์ ภิรมย์ภักดี	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม
๑๙. นายกิตติ สมทรัพย์	๒๐. นางสาวชัตติยา สวัสดิผล
๒๑. นายคุณากร ปรีชาชนะชัย	๒๒. นายฉัตรพันธ์ เดชกิจสุนทร
๒๓. นางสาวดวงรัตน์ โล่สุนทร	๒๔. นางพรเพ็ญ บุญศิริวัฒนกุล
๒๕. พลตำรวจโท พิทักษ์ จารุสมบัติ	๒๖. นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วานิช
๒๗. นายยุทธพล อังกินันท์	* ๒๘. นายวรรณชัย บุญบำรุง
๒๙. นายวิชัย สามิตร	๓๐. นายสมคิด เชื้อคง
๓๑. นางสลิลทิพย์ สุขวัฒน์	๓๒. นายสุชาติ ขมกลิ่น
๓๓. พลตำรวจตรี สุรินทร์ ปาลาเร่	๓๔. นายอนันต์ ลิ้มปคุปตถาวร
๓๕. นายอนุสรณ์ ปั่นทอง	๓๖. นายอำนาจ วิลาวลัย

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติขึ้นคณะกรรมการสิทธิการที่สถาปนาขึ้น ในการประชุม คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑ วันศุกร์ที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีมติให้ถือเอาร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา และให้นำผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชุดที่แล้ว ได้พิจารณาเสร็จแล้วมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญฯ พิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมด้วยรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญฯ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร^๕ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตราในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ โดยพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว และได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำแต่อย่างใด

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ด้วยคะแนนเสียง ๓๗๙ เสียง ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง และงดออกเสียง ๑ เสียง แล้วส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป^๖ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมการสิทธิการได้มีข้อสังเกตและที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการด้วยคะแนนเสียง ๓๖๒ เสียง ไม่เห็นด้วย ไม่มี

^๕ โปรดดูรายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรในภาคผนวกหน้า (๕๗)

^๖ โปรดดูร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ในภาคผนวกหน้า (๗๙)

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และ (๘) และมาตรา ๓๖ และเพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบการธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกลับแก๊งผู้ประกอบการธุรกิจให้ได้รับความเสียหาย และเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบการธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๕๖/๑)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง

๖.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในการดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แล้วแต่กรณี”

๖.๓ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการ รับรองสมาคมและมูลนิธิ (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐”

๖.๔ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการ ออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใด อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และมีอำนาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้าเป็นการชั่วคราว (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือ ตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขายสินค้านั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้จำหน่ายแก่ผู้บริโภคกลับคืน

หรือเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค

(๓) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้นไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือเปลี่ยนสินค้าหรือชดใช้ราคาสินค้าให้แก่ผู้บริโภค

(๔) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทำลายสินค้านั้น

(๖) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายของสินค้านั้นให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ สินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า สินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

๖.๕ เพิ่มความอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบการ ในกรณีผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้น และมีอำนาจออกคำสั่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราว (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบการโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้น ถ้าผู้ประกอบการไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้น

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

๖.๘ เพิ่มเติมให้มีบทลงโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราว (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๖/๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

๖.๙ แก้ไขเพิ่มเติมบทลงโทษเกี่ยวกับผู้ใดมีเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองฟ้องร้องผู้ประกอบการคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการนั้นให้ได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๑๑)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

หรือคืนบริการ จึงต้องเขียนให้แตกต่างกัน และจำเป็นต้องแยกมาตราเพื่อให้เกิดความชัดเจน อีกทั้งเพื่อให้เข้ากับลักษณะเฉพาะเรื่องได้ โดยหลักการจึงครอบคลุมทั้งสินค้าและบริการ

๒) ร่างมาตรา ๗

- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งข้อสังเกตว่าขอบเขตของการแก้ไขกฎหมาย ต้องอยู่ภายใต้หลักการของกฎหมายฉบับนั้นโดยที่ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เพิ่มเติมให้มีกองทุนคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งได้มีการอธิบายอย่างกว้างขวางว่าเป็นการขัดแย้งกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เนื่องจากเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากหลักการของกฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการในวาระที่หนึ่ง ทั้งนี้ ต่อมาประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้เรียกประชุมคณะกรรมการการวิสามัญฯ อีกครั้งหนึ่ง เพื่อทบทวนความเห็นของมติเสียงส่วนใหญ่ และคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติให้ตัดข้อความในส่วนของกองทุนคุ้มครองผู้บริโภค ออกทั้งหมด จึงไม่ติดใจแต่อย่างใด

**๒.๒ ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับ
มาตรา**

ร่าง

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข ดังนี้

“พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง

ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคสอง (๑) แต่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ บริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า บริการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ก่อนที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๗ ของมาตรา ๗ ดังนี้

“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการ ทำสำเนาขึ้นที่หน้าดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมาธิการ

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมาธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๔๑ ได้

สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสองปี นับแต่วันที่มีการรับรอง

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมตามลักษณะหรือประเภทคดีที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว

สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ จะใช้สิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ได้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่า การถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่คุณความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมิหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้

สมาคมหรือมูลนิธิใดที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจไม่ให้การรับรองตามมาตรา ๔๐ อีกก็ได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข ดังนี้

“มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้าเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ส่วนที่ ๒

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)

กับ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>พระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>_____</p> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p> <p>_____</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กำหนดที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>(ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๓๒ ฉบับพิเศษ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๒๒)</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ ของบุคคลซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ</p> <p>(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค</p> <p>ตามมาตรา ๓๖</p>	<p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) และ (๑/๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“(๑/๑) โกลเกลียวหรือประنينประนะนมขอพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคและผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>(๑/๒) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แล้วแต่กรณี”</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๓) แจ่งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค ในกรณีนี้จะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้</p> <p>(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการเฉพาะเรื่องและพิจารณาวิธีจัดการธุรกรรมคำสั่งของกรรมการเฉพาะเรื่อง</p> <p>(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะกรรมการ</p> <p>(๖) สอดส่องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้ปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดตลอดจนเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการในความผิดเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค</p> <p>(๗) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่คณะกรรมการเห็นสมควรหรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา ๓๙</p> <p>(๘) รับรองสมาคมตามมาตรา ๔๐</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๘) รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐”</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>(๙) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย และมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภค และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจ และหน้าที่ของคณะกรรมการ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา... คณะกรรมการอาจมอบหมายให้ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอ มายังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้</p> <p>มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใด อาจเป็นอันตราย แก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้า หรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการพิสูจน์ โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้</p> <p>ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ถ้าคณะกรรมการมีเหตุที่น่าเชื่อว่า</p>	<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ สินค้านั้น ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการ ล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์ โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วนคณะกรรมการ อาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวกว่าจะทราบผลการทดสอบ</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>สินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามขายสินค้า นั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าตามวรรคหนึ่งหรือ วรรคสอง (มาตรา ๓๖ วรรคสาม)</p> <p>ถ้าผลจากการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็น อันตรายแก่ผู้บริโภค และกรณีไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดย การกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจ สั่งห้ามขายสินค้านั้น และถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนแปลง สินค้านั้นภายใต้เงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้ ในกรณีสินค้านั้น ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือเป็นที่สงสัยว่าผู้ประกอบธุรกิจจะเก็บสินค้านั้นไว้ เพื่อขายต่อไป คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายหรือจะจัดให้ มีการทำลายโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ (มาตรา ๓๖ วรรคสอง)</p>	<p>หรือพิสูจน์สินค้านั้น</p> <p>ในกรณีที่เกิดการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็น อันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการ กำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจ ออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขายสินค้านั้น (๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้จำหน่ายแก่ผู้บริโภค กลับคืน หรือเรียกคืนสินค้าจากผู้บริโภค (๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้น ไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือเปลี่ยนสินค้าหรือขอใช้ราคาสินค้าให้แก่ผู้บริโภค จัดส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักร (๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักร จัดส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักร (๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น (๖) ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสาร

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>การสั่งห้ามขายสินค้าตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๓๗ (ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑)</p>	<p>เกี่ยวกับอันตรายของสินค้านั้นให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการ การดำเนินการตามวรรคสอง เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ สินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า สินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p> <p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ “มาตรา ๓๗ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการ</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๓๘ (ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑)</p>	<p>มีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบการโดยผู้ประกอบการ เป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย</p> <p>มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตราย แก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการจัดทำเป็นการทดสอบ หรือพิสูจน์บริการนั้น ถ้าผู้ประกอบการไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการ หรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบ หรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผล การทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้น</p> <p>ในกรณีที่เกิดการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็น อันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ผู้ประกอบการปิดประกาศแจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับ อันตรายของการบริการนั้นให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๒) หรือ (๓)</p> <p>(๒) ให้ผู้ประกอบการแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการ ให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือขอใช้ค่าบริการให้แก่ผู้บริโภค</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
	<p>(๓) ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการนั้น ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่าย ในการดำเนินการตามวรรคสอง</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคสอง (๑) แต่ผู้ประกอบการ ธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินกร แทนผู้ประกอบการธุรกิจโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ บริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า บริการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>คำสั่งตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๐ สมาคมใดมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมนั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมนั้นมีสิทธิและอำนาจตามมาตรา ๔๑ ได้</p> <p>การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การรับรองสมาคมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๐ สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๔๑ ได้</p> <p>สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสองปี นับแต่วันที่มีการรับรอง</p> <p>การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๑ ในการดำเนินการด้านคดีที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิในการฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค และให้มีอำนาจฟ้องเรียกค่าเสียหายแทนสมาชิกของสมาคมได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกค่าเสียหายแทนจากสมาชิกของสมาคม</p> <p>ในการดำเนินการวรรคหนึ่ง มิให้สมาคมถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นส่วนรวมสำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกค่าเสียหายแทนสมาชิกของสมาคม การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีนี้คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกค่าเสียหาย หรือมาแสดงต่อศาลด้วย</p>	<p>มาตรา ๔๑ ในการดำเนินการด้านคดีที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค โดยส่วนรวมตามลักษณะหรือประเภทคดีที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว</p> <p>สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ จะใช้สิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ได้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน</p> <p>ในการดำเนินการด้านคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีนี้คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สิน หรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เมื่อปรากฏว่าสมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ สมาคมใด ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือเมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าสมาคมนั้นดำเนินการเพื่อฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมนั้นได้</p> <p>การเพิกถอนการรับรองสมาคมใดตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในกรณีที่สมาคมซึ่งถูกเพิกถอนการรับรองตามมาตรา นี้ได้ฟ้องคดีไว้ต่อศาลและคดีนั้นยังค้างอยู่ในการพิจารณาของศาล ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสีย</p>	<p>มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้</p> <p>สมาคมหรือมูลนิธิใดที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจไม่ให้การรับรองตามมาตรา ๔๐ อีกก็ได้</p> <p>การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ขายสินค้าที่คณะกรรมการสั่งห้ามขายเพราะสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนั้นเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๓๖ เป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“มาตรา ๕๖/๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ. (ที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>
<p>มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือ ดำเนินการให้สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ พ้องร้องผู้ประกอบ ธุรกิจคนใดเป็นคนดีแห่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจนั้นให้ ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่น บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ส. โทตระกิตย์ รองนายกรัฐมนตรี</p>	<p>ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่น ได้รับอันตรายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการ ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ พ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจ คนใดเป็นคนดีแห่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจนั้นให้ได้รับ ความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>.....</p>

ส่วนที่ ๓

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

เรื่องเสร็จที่ ๑๖๔-๑๖๖/๒๕๕๒

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๓/๒๓๑๑๑ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานประมาณ สำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร.) และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคชั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่งและกรรมการอื่นอีกสิบสี่คน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนขององค์กรผู้บริโภคที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี มีอำนาจหน้าที่ รับฟังความคิดเห็นจากองค์กรผู้บริโภคเพื่อให้ความเห็นแก่หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐเกี่ยวกับการตรากฎหมาย กฎ และข้อบังคับ และการให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

(๒) ให้มีสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของพนักงานและลูกจ้างและควบคุมดูแลโดยทั่วไปของสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญ
ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริม พัฒนา
และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค รับรองมูลนิธิให้มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา เพื่อคุ้มครอง
ผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยรวม และดำเนินการใด ๆ กับสินค้าหรือบริการที่เป็น
อันตรายเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

(๒) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง
มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยรวมได้
เช่นเดียวกับสมาคม

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือ
ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่
ผู้บริโภค และผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อ
กลับแก่งผู้ประกอบธุรกิจให้ได้รับความเสียหาย และเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจ
ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็น
อันตรายแก่ผู้บริโภค

๒. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว
สรุปผลการพิจารณาได้ ดังนี้

๒.๑ ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

(๑) การจัดหมวดหมู่ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติเดิมมิได้กำหนด
โครงสร้างไว้ จึงได้กำหนดหมวดหมู่ร่างพระราชบัญญัตินี้ใหม่ให้ชัดเจน โดยแบ่งเป็น หมวด ๑
การบริหารและการดำเนินกิจการ ส่วนที่ ๑ องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๔
ถึงร่างมาตรา ๑๐) ส่วนที่ ๒ คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๑๑
ถึงร่างมาตรา ๑๔) ส่วนที่ ๓ ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๑๕
ถึงร่างมาตรา ๒๓) หมวด ๒ คณะกรรมการสรรหา (ร่างมาตรา ๒๔ ถึงร่างมาตรา ๒๖)
และบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๒๗ ถึงร่างมาตรา ๒๙)

(๒) ผู้รักษาการ แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๔ จากเดิมที่กำหนดให้ประธาน
กรรมการองค์การอิสระเพื่อผู้บริโภคเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เป็น กำหนดให้
นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
กำหนดขึ้นตามหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและ
การร้องเรียน ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมิได้
กำหนดให้องค์การดังกล่าวเป็นองค์การอิสระหรือองค์การอื่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๓) องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๓ โดยเพิ่มนิยามคำว่า ““องค์การ”” หมายความว่า องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค” ทั้งนี้ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้อ้างถึงคำว่า “องค์การ” หลายแห่ง และเพื่อให้มีความสำคัญกับ องค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนด และเพิ่มร่างมาตรา ๕ ที่กำหนดให้องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นนิติบุคคลแทนสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามร่างเดิม และนำอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามร่างมาตรา ๙ (๑) เดิม มากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งได้แก้ไข นิยามคำว่า ““องค์กรผู้บริโภค”” หมายความว่า คณะบุคคลตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคล หรือไม่ก็ตาม ที่มีวัตถุประสงค์และมีการดำเนินงานเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคโดยไม่แสวงหากำไร เพื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ได้แก้ไขนิยามคำว่า “ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการ องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าว

นอกจากนี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๖ (มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง เดิม) โดยกำหนดให้องค์กรมีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง และนำร่าง มาตรา ๑๑ วรรคสอง เดิม เรื่อง กำหนดให้กิจการขององค์กรไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างขององค์กรต้องได้รับ ประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วย การประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน มากำหนดเป็นร่างมาตรา ๗

(๔) เงินและทรัพย์สินขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๘ (ร่างมาตรา ๑๘ เดิม) จากเดิมที่กำหนดให้รายได้และทรัพย์สินในการ ดำเนินกิจการเป็นของสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เป็น กำหนดให้เงินและทรัพย์สินในการดำเนินกิจการเป็นขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๔ และร่างมาตรา ๒๐ เดิม เรื่อง รายได้ไม่ต้องนำส่งคลัง ทรัพย์สิน ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี กรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ และการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ การจัดหาประโยชน์ เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การ มากำหนดเป็นร่างมาตรา ๙ เพื่อให้สอดคล้องกัน

แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๐ (ร่างมาตรา ๒๑ และร่างมาตรา ๒๒ เดิม) เรื่อง งบดุล บัญชี และการพัสดุ ให้เป็นหน้าที่ขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขร่างมาตรา ๕ ที่กำหนดให้องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นนิติบุคคลแทนสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค และแก้ไข ระยะเวลาจัดทำงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี ของทุกปีเช่นเดียวกับระยะเวลาการส่งงบดุลและบัญชีของหน่วยงานของรัฐโดยทั่วไป และตัดการ รายงานการสอบบัญชีต่อรัฐสภา ออก โดยคงให้เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อ

ทราบ เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขสถานะขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๕) ที่ได้รับเงินอุดหนุนทั่วไปจากรัฐบาล (ร่างมาตรา ๕)

(๕) คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๕ จากเดิมที่กำหนดให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ประกอบด้วย ประธานและกรรมการอื่นอีกสิบสี่คน โดยหลักเกณฑ์วิธีการเลือกคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด เป็น กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการเลือกกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยให้มีคณะกรรมการสรรหาตามร่างมาตรา ๒๕ ดำเนินการสรรหากรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามร่างมาตรา ๒๖

สำหรับองค์ประกอบของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามหลักการใหม่จะประกอบด้วย (๑) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้แทนองค์กรผู้บริโภคตามมาตรา ๒๖ (๓) จำนวนเจ็ดคน (๒) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้แทนองค์กรผู้บริโภคเขตตามมาตรา ๒๖ (๔) จำนวนแปดคน และกำหนดให้กรรมการเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการหนึ่งคน (ร่างมาตรา ๑๑) รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ จากเดิมที่ให้คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด (ร่างมาตรา ๕ วรรคสอง เดิม) มากำหนดให้ชัดเจนไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๒)

แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๔ (ร่างมาตรา ๗ เดิม) จากเดิมที่กำหนดให้เลือกกรรมการใหม่แทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ เป็น กำหนดให้ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี ที่อยู่ลำดับถัดไปจากกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งเข้าดำรงตำแหน่งแทน หากไม่มีผู้ที่ได้รับเลือกในลำดับถัดไปให้ดำเนินการเลือกใหม่ตามมาตรา ๒๖ เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการแทนกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระโดยไม่ต้องดำเนินการเลือกกรรมการใหม่ ซึ่งจะเป็นการประหยัดเวลาและงบประมาณ

(๖) สำนักหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๔ (ร่างมาตรา ๙ เดิม) โดยนำอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามร่างมาตรา ๙ (๑) เดิม ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ไปกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๕) และตัดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคนอกเหนือจากที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดออก รวมทั้งได้แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๑๓ เดิม) ให้มีเท่าที่จำเป็นเกี่ยวกับการกำกับ ควบคุม ดูแลสำนักงานองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๖ (ร่างมาตรา ๑๐ เดิม) โดยตัดระยะเวลาที่คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่จะต้องให้ความเห็นแก่หน่วยงานที่ขอความเห็นภายในสามสิบวัน ออก เพื่อให้คณะกรรมการมีเวลาพอสมควรที่จะให้ความเห็นได้อย่างรอบคอบตามปริมาณ ความยากง่ายของเรื่องที่ขอความเห็นในระยะเวลาต่าง ๆ

(๗) ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๙ (ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง เดิม) โดยกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้อำนวยการไว้ให้ชัดเจน แทนการให้คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคกำหนด และตัดตำแหน่งรองผู้อำนวยการที่มีวาระการดำรงตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งพร้อมผู้อำนวยการ ออก เพื่อให้ตำแหน่งรองผู้อำนวยการเป็นพนักงานขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคสามารถทำหน้าที่แทนผู้อำนวยการในงานของสำนักงานฯ ดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องหากผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ และเพิ่มการกำหนดให้ในกรณีตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลงและยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งผู้อำนวยการคนใหม่ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานขององค์การคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๒๐)

แก้ไขร่างมาตรา ๑๓ (๔) เดิม โดยกำหนดให้ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งให้ชัดเจน (ร่างมาตรา ๒๑) และแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๕ เดิม โดยให้ผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัติบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมายเพิ่มขึ้น (ร่างมาตรา ๒๒ (๔)) รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๖ เดิม โดยกำหนดให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนขององค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการขององค์การที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอกแทนการให้เป็นผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขให้องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นนิติบุคคลแทนสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามร่างมาตรา ๕ (ร่างมาตรา ๒๓)

(๘) คณะกรรมการสรรหา เพิ่มให้มีคณะกรรมการสรรหา (ร่างมาตรา ๒๔) โดยให้มีอำนาจหน้าที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ตลอดจนดำเนินการอื่นใดตามมาตรา ๒๖ และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสรรหามอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๕) และดำเนินการเลือกกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยจัดให้องค์กรผู้บริโภคที่ประสงค์ส่งผู้แทนเข้ารับเลือกเป็นกรรมการมากขึ้นทะเบียน และเสนอชื่อผู้แทนที่จะรับเลือกเป็นกรรมการอย่างหนึ่งอย่างใด คือ (ก) กรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนหนึ่งคน (ข) กรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเขตจำนวนหนึ่งคน แล้วให้ผู้แทนขององค์กรผู้บริโภคตาม (ก) เลือกกันเองให้ได้จำนวนเจ็ดคน ผู้แทนขององค์กรผู้บริโภคตาม (ข) เลือกกันเองในแต่ละเขต (ตามประกาศคณะกรรมการสรรหาที่กำหนดพื้นที่ของประเทศออกเป็นแปดเขต) ให้ได้จำนวนเขตละหนึ่งคน (ร่างมาตรา ๒๖)

(๙) บทเฉพาะกาล แก้ไขเพิ่มเติมบทเฉพาะกาล ร่างมาตรา ๒๗ (ร่างมาตรา ๒๑ เดิม) โดยกำหนดให้รองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมอบหมาย ทำหน้าที่ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เนื่องจากเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการสรรหากรรมการองค์การ

อิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคตามร่างมาตรา ๒๔ แล้ว รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๒๔ (ร่างมาตรา ๒๕ เดิม) แก้ไขสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขโครงสร้างองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นนิติบุคคลแทนสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ตามร่างมาตรา ๕

นอกจากนี้ได้แก้ไขบันทึกเหตุผลให้สอดคล้องกับมาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ได้บัญญัติให้โครงสร้างเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(๑) เพิ่มเติมการอ้างบทบัญญัติเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา ๒๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในคำปรารภ โดยเพิ่มการอ้างมาตรา ๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ซึ่งเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ) เนื่องจากร่างมาตรา ๖ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖) และร่างมาตรา ๗ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘) ให้อำนาจคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคห้ามขายสินค้าหรือห้ามให้บริการ

(๒) ตามร่างมาตรา ๓ (เพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑)) ที่กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ใกล้เคียงหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ได้แก้ไขข้อความจากเดิม "...ตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจร้องขอก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล" เป็น "...ตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล" เนื่องจากการประนีประนอมข้อพิพาทจะต้องเกิดจากความตกลงยินยอมกันของคู่กรณี และร่างมาตรา ๓ (เพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๒)) ได้แก้ไขข้อความจากเดิมที่กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจหน้าที่ "ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภคทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งไม่มีผลประโยชน์ขัดหรือแย้งกับผู้บริโภค ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด" เป็น "ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภคตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด" เนื่องจากการส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภคเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะกำหนดขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ผู้บริโภคโดยไม่จำเป็นต้องกำหนดข้อความ "...ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนซึ่งไม่มีผลประโยชน์ขัดหรือแย้งกับผู้บริโภค..." ไว้

(๓) ดัดร่างมาตรา ๖ เดิม (เพิ่มมาตรา ๑๗ วรรคสอง) ซึ่งกำหนดยกเว้นอำนาจคณะกรรมการในการสั่งให้ส่งเอกสารหรือข้อมูล และเรียกบุคคลมาชี้แจงในการใกล้เคียงหรือประนีประนอมข้อพิพาท ออก เพื่อให้คณะกรรมการมีอำนาจตามกฎหมายปัจจุบันซึ่งรวมถึงการสั่งให้ส่งเอกสารหรือข้อมูล และเรียกบุคคลมาชี้แจง ในการใกล้เคียงหรือ

ประนีประนอมข้อพิพาทด้วย ทำให้คณะกรรมการมีข้อมูลและทราบข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะดำเนินการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่กรณี

(๕) ตัดร่างมาตรา ๗ เดิม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ (๗)) เรื่อง อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เกี่ยวกับการปฏิบัติงานธุรการ ให้แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ออก เนื่องจากการให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคปฏิบัติการอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมายปัจจุบันมีความเหมาะสมแล้ว

(๕) แก้ไขร่างมาตรา ๑๐ เดิม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒) โดยตัดบทบัญญัติ “ในการดำเนินคดีในศาล ให้สมาคมและมูลนิธิได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง” ในร่างมาตรา ๔๑ วรรคสาม เดิม ออก และบทบัญญัติ “ในกรณีที่สมาคมหรือมูลนิธิซึ่งถูกเพิกถอนการรับรองตามวรรคสองได้ฟ้องคดีไว้ต่อศาลและคดีนั้นยังค้างการพิจารณาอยู่ในศาล ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสีย” ในร่างมาตรา ๔๒ วรรคสี่ เดิม ออก เนื่องจากมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ และการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามข้อ ๒.๓ ได้กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้โดยละเอียดแล้ว (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๒)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๑ เดิม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖) และร่างมาตรา ๑๒ เดิม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖/๑) โดยกำหนดโทษเฉพาะผู้ฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้าหรือให้บริการเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง และตัดบทกำหนดโทษกรณีที่เป็นคำสั่งให้ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย ออก เนื่องจากหากมีการฝ่าฝืนคำสั่งให้ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือบริการที่เป็นอันตราย คณะกรรมการมีอำนาจตามร่างมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือร่างมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ฝ่าฝืนเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายได้ (ร่างมาตรา ๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖) และร่างมาตรา ๑๐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖/๑))

(๗) ตัดมาตราการรักษาการ (ร่างมาตรา ๑๕ เดิม) ออก เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีบทเฉพาะกาล

นอกจากนี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อ ๒.๒

๒.๓ การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เห็นว่า เมื่อได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยกำหนดให้สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใดๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวม (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒) สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สอดคล้องกัน จึงได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา

คดีผู้บริโภคร (ฉบับที่..) พ.ศ. เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคร พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยกำหนดเพิ่มเติมให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภครมีอำนาจฟ้องและดำเนินคดีแทนผู้บริโภครได้ (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง) และกำหนดผลของกรณีที่มีมูลนิธิยื่นฟ้องถูกเพิกถอนการรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคร (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคสอง) นอกจากนี้ ได้ตัดหลักการของมาตรา ๑๙ วรรคสอง ปัจจุบัน ที่บัญญัติว่า “การฟ้องคดีให้ระบุนชื่อและที่อยู่ของผู้บริโภครให้ชัดเจน ในกรณีที่สมาคมเป็นผู้ฟ้องและมีการเรียกค่าเสียหาย ให้เรียกค่าเสียหายแทนได้เฉพาะแต่ผู้บริโภครที่เป็นสมาชิกของสมาคมนั้นในขณะยื่นฟ้องเท่านั้น” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่กำหนดให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครรับรองมีสิทธิและอำนาจฟ้องคดีแพ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภครโดยส่วนรวม (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑) โดยไม่ได้กำหนดเงื่อนไขว่าจะต้องเป็นผู้บริโภครที่เป็นสมาชิกของสมาคมแต่อย่างใด ส่วนมูลนิธินั้นไม่มีสมาชิก และได้นำหลักการเรื่องการฟ้องคดีให้ระบุนชื่อและที่อยู่ของผู้บริโภครให้ชัดเจนไปกำหนดรวมไว้ในร่างมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือถึงประธานศาลฎีกาซึ่งเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้ความเห็นชอบการแก้ไขดังกล่าวไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มีนาคม ๒๕๕๒

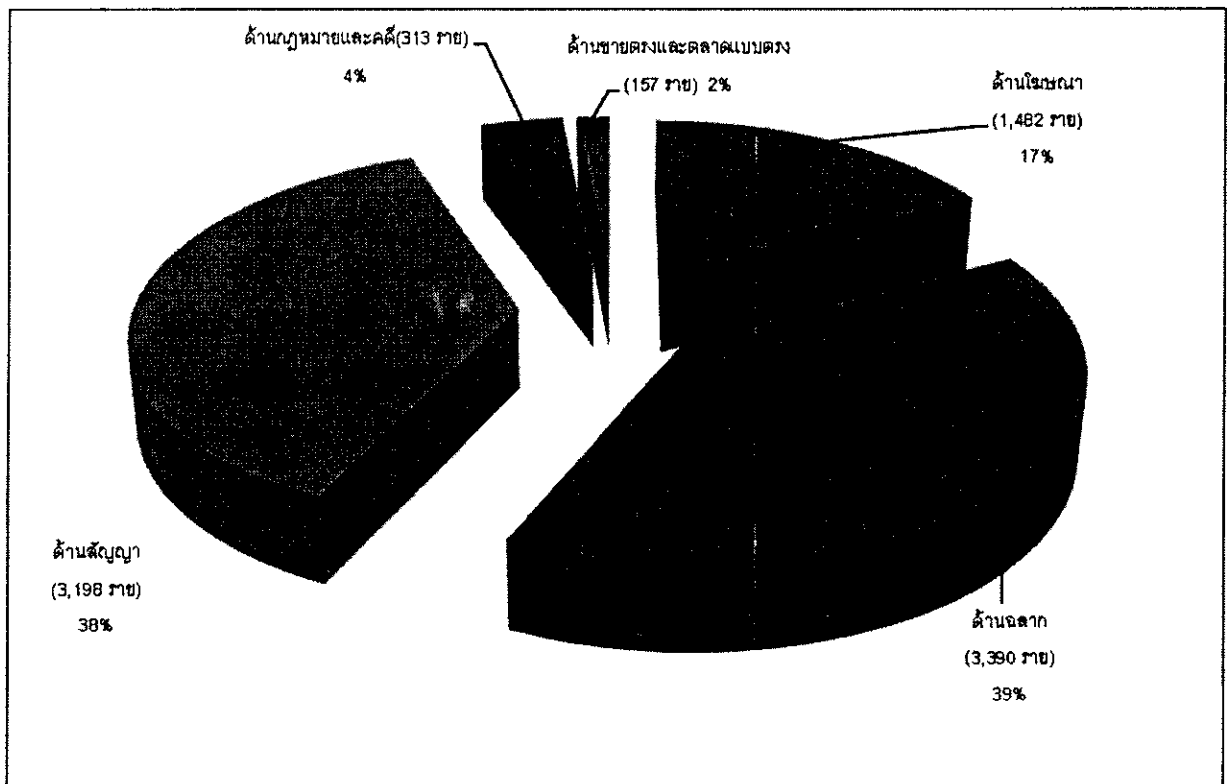

❖ สรุปผลการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๔ (ตุลาคม ๒๕๕๓ - กันยายน ๒๕๕๔) ส่วนกลาง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ รวมทั้งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และตามนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลด้านการคุ้มครองผู้บริโภค โดยผลการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ (ตุลาคม ๒๕๕๓-กันยายน ๒๕๕๔) สรุปได้ ดังนี้

๑. การรับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภค

๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจัดให้มีศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์สำหรับให้บริการรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการซื้อสินค้าหรือบริการ รวมทั้งให้บริการรับเรื่องร้องเรียนผ่านช่องทางต่างๆ ได้แก่ ทางไปรษณีย์ ทางเว็บไซต์ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.ocpb.go.th นอกจากนี้ประชาชนสามารถขอรับแบบฟอร์มร้องเรียนได้ที่ร้านเซเว่น อีเลฟเว่น ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภค จำนวนทั้งสิ้น ๘,๕๔๐ ราย ได้แก่

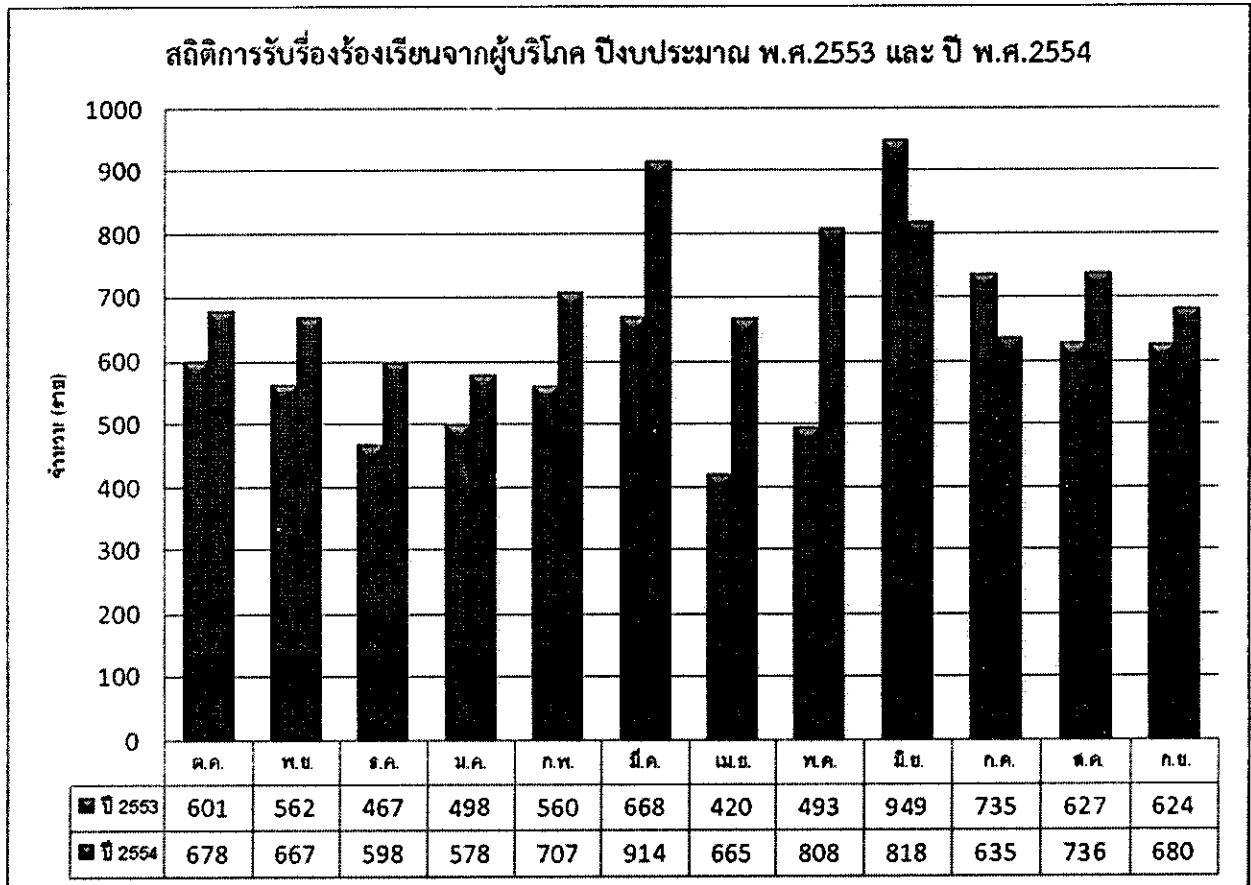

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เรื่องที่ร้องเรียน	จำนวน
๑. เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับสัญญา/อสังหาริมทรัพย์	๓๑๙๗ ราย
- อสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย	๑,๗๓๗ ราย
- การท่องเที่ยว/การเดินทาง	๒ ราย
- สินค้าอุปโภคบริโภค	๒๙ ราย
- บริการ	๕๑ ราย
- ยานพาหนะ	๘๕๗ ราย
- ธนาคาร/สถาบันการเงิน/เงินทุนหลักทรัพย์	๕๑๔ ราย
- สถาบันการศึกษา	๐ ราย
- สิ่งแวดล้อม	๗ ราย
๒. เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับสินค้าและบริการทั่วไป	๓,๓๘๓ ราย
- อสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย	๑๐ ราย
- การท่องเที่ยว/การเดินทาง	๓๖ ราย
- สินค้าอุปโภคบริโภค	๑,๓๔๒ ราย
- บริการ	๑,๔๕๔ ราย
- ยานพาหนะ	๓๘๘ ราย
- ธนาคาร/สถาบันการเงิน/เงินทุนหลักทรัพย์	๙๗ ราย
- สถาบันการศึกษา	๔๓ ราย
- สิ่งแวดล้อม	๑๓ ราย
๓. เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการโฆษณา	๑,๔๘๒ ราย
- อสังหาริมทรัพย์และที่อยู่อาศัย	๒ ราย
- การท่องเที่ยว/การเดินทาง	๓๗๖ ราย
- สินค้าอุปโภคบริโภค	๔๕๔ ราย
- บริการ	๕๘๖ ราย
- ยานพาหนะ	๔๖ ราย
- ธนาคาร/สถาบันการเงิน/เงินทุนหลักทรัพย์	๑๓ ราย
- สถาบันการศึกษา	๕ ราย
๔. ร้องเรียนเกี่ยวกับด้านกฎหมายและคดี	๓๑๓ ราย
๕. ร้องเรียนเกี่ยวกับการขายตรงและการตลาดแบบตรง	๑๕๗ ราย
- ผู้ประกอบธุรกิจไม่จ่ายผลประโยชน์ตามแผน ไม่รับคืนสินค้าจากสมาชิก	
- เปลี่ยนแปลงผลประโยชน์ตามแผนโดยไม่บอกกล่าวสมาชิกล่วงหน้า	
- ขอให้ตรวจสอบว่าบริษัททำถูกกฎหมายหรือไม่	

❖ สถิติการรับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภค

❖ สภาพปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้รับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภคทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เฉลี่ยปีละกว่าหนึ่งหมื่นเรื่อง โดยพบว่าการร้องเรียนด้านอสังหาริมทรัพย์ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภคและระบบเศรษฐกิจมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง สำหรับจำนวนผู้เสียหายจากการร้องเรียนพบว่าการร้องเรียนด้านสินค้าและบริการทั่วไปจะมีผู้บริโภคเข้ามาร้องเรียนมากที่สุด ซึ่งแสดงว่าการละเมิดสิทธิผู้บริโภคยังปรากฏให้เห็นอย่างต่อเนื่อง และข้อพิพาทจากการบริโภคสินค้าหรือบริการส่วนมากเกิดจากการที่ผู้บริโภคไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจนเพียงพอ และผู้บริโภคจำนวนมากไม่ได้ใช้ดุลพินิจในการเลือกซื้อหรือใช้บริการตามสมควร ทั้งนี้ได้ประมวลผลสรุปแสดงสภาพปัญหาของผู้บริโภค ๑๐ ลำดับแรก โดยเรียงลำดับดังนี้

ตารางแสดงสภาพปัญหาของผู้บริโภค ๑๐ ลำดับแรก

ลำดับที่	เรื่อง	ปัญหา
๑	รถยนต์(1075)	ชำรุด(243), ขอเงินจองคืนกรณีไม่ได้รถ(134), ค้างค้างวด/คืนรถ/ส่วนต่างสูง(66), จัดไฟแนนซ์ไม่ผ่าน,ได้ไม่เต็มจำนวน(64), ขอให้ชดใช้ค่าเสียหาย(64), ไม่เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญา(57), ยึดรถคืน(54), ยกเลิกสัญญาและขอเงินคืน(49), ค่าติดตามสูงเกินจริง(38), ตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่(36)
๒	สินค้าและบริการ (ไม่ระบุ)(972)	ไม่ได้รับความเป็นธรรม(388), ตรวจสอบข้อเท็จจริง(222), สินค้าชำรุด(117), ตรวจสอบการทำงานของบริษัท(76), โฆษณาเกินจริง(67), สั่งซื้อสินค้าแล้วไม่ได้รับสินค้า(44), ไม่มีสินค้าตามโปรโมชั่น(40), ราคาไม่เหมาะสม(18)
๓	บ้านจัดสรร(744)	ไม่ได้รับความเป็นธรรม(320), มีการชำรุดหลังปลูกสร้าง(113), ไม่เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญา(33), ขอให้ชดใช้ค่าเสียหาย(29), ไม่จัดทำสาธารณูปโภคในโครงการ(29), ไม่คืนเงินมัดจำ/ค่าจอง(25), ทุไม่ผ่าน, ทุได้ไม่เต็มจำนวนที่ขอกู้(24), ไม่ดำเนินการตามสัญญา(23), ก่อสร้างไม่ถูกต้องตามแปลนที่ได้รับอนุญาต(22), ยกเลิกสัญญา(21)
๔	อาคารชุด(641)	ไม่ได้รับความเป็นธรรม(179), ไม่เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญา(93), ก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ(58), มีการชำรุดหลังปลูกสร้าง(48), ยกเลิกสัญญา(47), ขอให้ชดใช้ค่าเสียหาย(33), ขอเงินจองคืน(29), ไม่ดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์(25), ตรวจสอบสัญญา(22), ทุไม่ผ่าน, ทุได้ไม่เต็มจำนวนที่ขอกู้(14)
๕	ฟิตเนส(433)	ยกเลิกสัญญา(338), ยกเลิกสัญญาและขอเงินคืน(54), ไม่แจ้งสมาชิกให้ทราบถึงค่าบริการต่ออายุสมาชิก(25), การโฆษณาเป็นเท็จ/เกินความเป็นจริง(16)
๖	โทรศัพท์(280)	อื่นๆ(127), ค่าใช้บริการสูงเกินความจริง(58), ตรวจสอบใบแจ้งหนี้(31), การโฆษณาเป็นเท็จ/เกินความเป็นจริง(19), ค้างชำระ(14), ช่อมล่าช้า(13), ชำรุด(13), ขอเงินประกันคืน(5)
๗	เครื่องมือสื่อสาร(279)	สินค้าชำรุด(157), การโฆษณาเป็นเท็จ/เกินความเป็นจริง(52), ตรวจสอบข้อเท็จจริง(27), ผิดไปจากฉลากที่ระบุ(16), สั่งซื้อสินค้าแล้วไม่ได้รับสินค้า(12), หักเงินโดยไม่แจ้ง(10), การโฆษณาอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด(5)

๘	บัตรเครดิต(246)	ตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่(46), พฤติกรรมการทวงหนี้(40), ตรวจสอบค่าธรรมเนียม(25), ยกเลิกสัญญา(24), ขอประนอมหนี้/ไม่มีเงินจ่าย(19), ไม่ได้ใช้บัตร(16), อัตราดอกเบี้ยสูงเกินไป(14), หักเงินจากบัญชี(12), บัตรสูญหาย(11), ตรวจสอบข้อเท็จจริง(8)
๙	อพาร์ทเมนต์/หอพัก/ ห้องเช่า(208)	ขอเงินประกันคืน(64), ไม่เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญา(45), ค่าน้ำ/ค่าไฟสูงเกินไป(23), ค่าสาธารณูปโภค(17), ไม่คืนเงินมัดจำ/ค่าจอง(13), ตรวจสอบข้อเท็จจริง(8), ชำรุด(7), เรียกเก็บค่าเช่าเพิ่ม(6), ค่าเช่าสูงเกินไป(5), การบริหารของนิติบุคคลอาคารชุดไม่โปร่งใส(4)
๑๐	สินค้าบริโภค(196)	ตรวจสอบคุณภาพสินค้า(124), ตรวจสอบราคาลดภัณฑ์(24), โฆษณาเกินจริง(15), ผิดไปจากฉลากที่ระบุ(10), สั่งซื้อสินค้าแล้วไม่ได้รับสินค้า(9), ราคาสินค้าไม่ตรงกับป้ายแสดงราคา(9), ราคาขายสูงกว่าที่ระบุในฉลาก(5)

จากตาราง จะเห็นว่าผู้บริโภคได้รับความเดือดร้อนไม่เป็นธรรมกรณีร้องเรียนรถยนต์มากที่สุด พบว่าผู้บริโภคจำนวนมากหลงเชื่อคำโฆษณาชวนเชื่อเพื่อจูงใจในการจอร์ถยนต์ใหม่ โดยผู้ประกอบการมักจะใช้ข้อความจูงใจ เช่น บุคคลที่ติดแบล็คลิสต์ ไม่มีบัญชีเงินฝาก ไม่มีคนค้ำประกัน หรือมีทะเบียนบ้านต่างจังหวัด เป็นผู้ประกอบอาชีพเป็นพ่อค้า-แม่ค้า ก็สามารถทำสัญญาจองหรือจัดไฟแนนซ์ผ่านได้ แต่เมื่อจัดไฟแนนซ์ไม่ผ่านก็จะอ้างเหตุผลเพื่อจะรับเงินของผู้บริโภค

กรณีร้องเรียนธุรกิจอาคารชุด/บ้านจัดสรรเป็นลำดับที่สอง ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนมากเนื่องจากการดำเนินธุรกิจดังกล่าวในแต่ละโครงการจะมีจำนวนห้อง/ยูนิต เกิดขึ้นมาก และถ้าเป็นโครงการที่มีปัญหา เช่น ก่อสร้างไม่เสร็จ ก่อสร้างผิดแบบ ไม่ดำเนินการโอนกรรมสิทธิ์ให้กับผู้บริโภค หรือไม่คืนเงินประกัน ปัญหาดังกล่าวจะส่งผลทำให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหายในจำนวนมากราย และมีมูลค่าความเสียหายสูง

สำหรับบริการอื่นๆ เช่น บริการฟิตเนส โทรศัพท์บัตรเครดิต เครื่องมือสื่อสาร อินเทอร์เน็ต สินค้า ฯลฯ ก็ยังมีการร้องเรียนอยู่เป็นจำนวนมากเช่นกัน ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการโฆษณาชวนเชื่อของผู้ประกอบการ การอาศัยข้อได้เปรียบทางด้านสัญญาของผู้ประกอบการ และส่วนหนึ่งที่สำคัญมาจากตัวผู้บริโภคเองที่ไม่ได้ศึกษาข้อมูลที่เพียงพอในการตัดสินใจทำสัญญา

ดังนั้นการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคในภาพรวมจำเป็นต้องเน้นในเรื่องการให้ความรู้และการข้อมูลข่าวสารแก่ผู้บริโภคเป็นสำคัญ โดยหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีการบูรณาการความร่วมมือในด้านต่างๆ เช่น การพัฒนาเชื่อมโยงข้อมูล การพัฒนางานบริการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนจากผู้บริโภค ให้มีประสิทธิภาพ การดำเนินงานเชิงรุกเพื่อเป็นการป้องกันการเอาเปรียบผู้บริโภคด้านต่างๆ การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความรับผิดชอบในการประกอบการค้าและบริการ รวมถึงการสร้างความเข้มแข็งและความร่วมมือกับภาคประชาชนเพื่อเป็นแนวร่วมในการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคให้เกิดความยั่งยืน

๒. การแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนให้ผู้บริโภค

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ (ตุลาคม ๒๕๕๓ - กันยายน ๒๕๕๔) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาให้ผู้บริโภค ดังนี้

ประเภทดำเนินการ		จำนวน (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
กรณีเรื่องสินค้าและบริการ ทั่วไป	คคบ. มีมติดำเนินการคดี	๑๔	๐.๐๐
	ตอบผู้ร้องเรียนให้ทราบข้อกฎหมาย/ กฎกระทรวง/ระเบียบ/ประกาศ คณะกรรมการ	๓๘	๐.๐๐
	ยุติเรื่อง	๙๕๒	๙,๒๓๖,๐๔๕
	รวมเรื่อง	๔๑	๐.๐๐
	ส่งเรื่องให้หน่วยงานตามกฎหมาย	๑,๔๖๔	๐.๐๐
	รวม	๒,๕๐๙	๙,๒๓๖,๐๔๕
กรณีเรื่องสัญญา	คคบ. มีมติดำเนินการคดี	๒๐	๕๓๒,๘๐๐.๐๐
	ตอบผู้ร้องเรียนให้ทราบข้อกฎหมาย/ กฎกระทรวง/ระเบียบ/ประกาศ คณะกรรมการ	๖๕	๐.๐๐
	ยุติเรื่อง	๘๒๒	๓๐,๓๘๔,๒๐๓
	รวมเรื่อง	๕๙	๐.๐๐
	ส่งเรื่องให้หน่วยงานตามกฎหมาย	๓๔๗	๐.๐๐
	รวม	๑,๓๗๑	๓๐,๙๑๗,๐๐๓
กรณีเรื่องโฆษณา	คคบ. มีมติดำเนินการคดี	๔	๐.๐๐
	ตอบผู้ร้องเรียนให้ทราบข้อกฎหมาย/ กฎกระทรวง/ระเบียบ/ประกาศ คณะกรรมการ	๑	๐.๐๐
	ยุติเรื่อง	๘๙๐	๙,๖๓๔,๑๘๗
	รวมเรื่อง	๔๘	๐.๐๐
	ส่งเรื่องให้หน่วยงานตามกฎหมาย	๘๓	๐.๐๐
	รวม	๑,๐๒๖	๙,๖๓๔,๑๘๗

ประเภทดำเนินการ		จำนวน (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
กรณีเรื่องกฎหมายและคดี	ยุติเรื่อง	๒๗	๐.๐๐
	รวม	๒๗	๐.๐๐
กรณีต่อผู้ร้องเรียน	ยุติเรื่อง	๓	
กรณีเรื่องขายตรงและตลาด แบบตรง	ยุติเรื่อง	๑๓๙	๐.๐๐
	รวมเรื่อง	๑๘	๐.๐๐
	ส่งเรื่องให้หน่วยงานตามกฎหมาย	๑	๐.๐๐
	รวม	๑๖๑	๐.๐๐
รวมทั้งสิ้น		๕,๐๙๔	๔๙,๗๘๗,๒๓๕

(หมายเหตุ กรณีเป็นการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนให้ผู้บริโภคในปริมาณปัจจุบัน และการแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนที่ค้างดำเนินการในปริมาณที่ผ่านๆ มาด้วย)

๓. การดำเนินการตรวจสอบพฤติการณ์การประกอบธุรกิจ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ดำเนินการติดตามตรวจสอบพฤติการณ์ของผู้ประกอบธุรกิจด้านต่างๆ ได้แก่ ผู้ประกอบธุรกิจการโฆษณา ผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งหรือนำเข้า และผู้จำหน่ายสินค้าและบริการ ตรวจสอบธุรกิจที่ควบคุมสัญญาและหลักฐานการรับเงิน และผู้ประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันปราบปรามการละเมิดสิทธิผู้บริโภคซึ่งในเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ – กันยายน ๒๕๕๔ ได้ดำเนินการตรวจสอบพฤติการณ์การประกอบธุรกิจต่างๆ จำนวน ๑๐, ๖๕๔ ราย ดังนี้

๑. การตรวจสอบการโฆษณา	จำนวน ๑๐,๐๗๖ ราย
๒. การตรวจสอบสินค้าที่ควบคุมฉลาก/สินค้าอื่นๆ ทั่วไป	จำนวน ๓๕ ราย
๓. การตรวจสอบสัญญา	จำนวน ๗๐ ราย
๔. การตรวจสอบ ให้คำปรึกษาแนะนำ การยื่นคำขอ การรับจดทะเบียน และการแจ้งยกเลิกการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง	จำนวน ๔๗๓ ราย

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การตรวจสอบ	จำนวน
๑. การตรวจสอบการโฆษณา	๑๐,๐๗๖ ราย
- การตรวจสอบข้อความโฆษณาบ้าน ที่ดินจัดสรรและอาคารชุดทางสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ	๑๗๓ ราย
พบว่า ถูกต้อง	๑๕๖ ราย
ไม่ถูกต้อง	๑๖ ราย
- การตรวจสอบข้อความโฆษณาสินค้าและบริการทั่วไปทางสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ	๙,๓๘๘ ราย
พบว่า ถูกต้อง	๙,๓๓๔ ราย
ไม่ถูกต้อง	๕๔ ราย
- การตรวจสอบป้ายโฆษณาสินค้าและบริการทั่วไป	๙ ป้าย
พบว่า ถูกต้อง	๕ ป้าย
ไม่ถูกต้อง	๔ ป้าย
- การตรวจสอบการโฆษณา ณ ห้างสรรพสินค้า	๔๐๕ ป้าย
พบว่า ถูกต้อง	๔๐๕ ป้าย
ไม่ถูกต้อง	๐ ป้าย
- การตรวจสอบป้ายโฆษณาบ้าน ที่ดิน อาคารชุด	๑๐๑ ป้าย
พบว่า ถูกต้อง	๔๒ ป้าย
ไม่ถูกต้อง	๕๙ ป้าย
๒. การตรวจสอบสินค้าที่ควบคุมฉลาก/สินค้าอื่นๆ ทั่วไป	๓๕ ราย
	๙๙๕ ตัวอย่าง
- การตรวจสอบสินค้าที่ควบคุมฉลากตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก	๓๕ ราย
	๙๙๕ ตัวอย่าง
* ตรวจสอบฉลากสินค้าที่ควบคุมฉลาก(ผู้ประกอบการธุรกิจนำฉลากสินค้ามาตรวจ ณ สำนักงาน)	๓๕ ราย
พบว่า ถูกต้อง	๔๗๐๐ ตัวอย่าง
ไม่ถูกต้อง	ตัวอย่าง
๓. การตรวจสอบสัญญา	๗๐ ราย
	๗๐ ตัวอย่าง
* ตรวจสอบสัญญาตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่องธุรกิจการขายรถยนต์ที่มีการจองเป็นธุรกิจควบคุมสัญญา พ.ศ.๒๕๔๑	๗๐ ราย
พบว่า ถูกต้อง	๔๐ตัวอย่าง
ไม่ถูกต้อง	๓๐ตัวอย่าง

๔. การตรวจสอบ/ให้คำปรึกษา และการรับจดทะเบียน/การแจ้งยกเลิกการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง	๖๖๒ ราย
➤ ธุรกิจขายตรง	๖๐๑ ราย
- ตรวจสอบ/ให้คำปรึกษา คำแนะนำการประกอบธุรกิจขายตรง	๓๘๐ ราย
- ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรง	๑๒๐ ราย
- รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรง	๙๙ ราย
- การแจ้งยกเลิกการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรง	๒ ราย
- แจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจชี้แจงข้อเท็จจริง	๐ ราย
➤ ธุรกิจตลาดแบบตรง	๖๑ ราย
- ตรวจสอบ/ให้คำปรึกษา คำแนะนำการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง	๕๐ ราย
- ยื่นคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง	๗ ราย
- รับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง	๔ ราย

๔. การเปรียบเทียบความผิดผู้ประกอบการที่ละเมิดสิทธิผู้บริโภค

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ดำเนินการเปรียบเทียบความผิดผู้ประกอบการที่ละเมิดสิทธิผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งในเดือนตุลาคม ๒๕๕๓- กันยายน ๒๕๕๔ เปรียบเทียบความผิดผู้ประกอบการ ๑๑๑ ราย เป็นเงินทั้งสิ้น ๑,๗๒๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนสองหมื่นบาทถ้วน) ดังนี้

กรณีความผิด	จำนวน
* กรณีกระทำความผิดเกี่ยวกับการโฆษณา	
จำนวนผู้ประกอบการที่ละเมิดสิทธิผู้บริโภค เปรียบเทียบปรับเป็นเงิน	๔๒ ราย ๑,๕๕๐,๐๐๐ ล้านบาท
* กรณีกระทำความผิดเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ	
จำนวนผู้ประกอบการที่ละเมิดสิทธิผู้บริโภค เปรียบเทียบปรับเป็นเงิน	๐ ราย ๐ ล้านบาท
* กรณีขัดหนังสือเรียก (ไม่มาเจรจาไกล่เกลี่ยตามหนังสือเรียก)	
จำนวนผู้ประกอบการที่ละเมิดสิทธิผู้บริโภค เปรียบเทียบปรับเป็นเงิน	๑๗ ราย ๑๗๐,๐๐๐ ล้านบาท

๕. การดำเนินงานการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้บริการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ อันเป็นประโยชน์สำหรับประชาชนผู้บริโภค ในการเลือกซื้อ สินค้าและบริการ รวมทั้งเผยแพร่แนวทางการประกอบธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ซึ่งในเดือนตุลาคม ๒๕๕๓- กันยายน๒๕๕๔ ได้ดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งสิ้น ๑๗๙,๘๕๖ ครั้ง ดังนี้

การดำเนินการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์	จำนวน
๑. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์รวมทั้งจัดให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคผ่านสื่อต่างๆ	๓,๕๐๔ ครั้ง
-ผ่านสื่อวิทยุ	๒,๐๓๓ ครั้ง
-ผ่านสื่อโทรทัศน์	๑,๔๕๔ ครั้ง
-ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	๑๗ ครั้ง
๒. เผยแพร่เอกสาร แผ่นพับ วารสาร CD VCD ให้ผู้บริโภคและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	๕๖๐ ครั้ง
๓. จัดให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนเกี่ยวกับงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคผ่านสื่อต่างๆ และเป็นวิทยากรบรรยาย	๓๔๘ ครั้ง
- ผ่านสื่อวิทยุ	๑๖๘ ครั้ง
- ผ่านสื่อโทรทัศน์	๑๖๑ ครั้ง
- ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์	๐ ครั้ง
- ผ่านสื่ออื่นๆ	๐ ครั้ง
- เป็นวิทยากร	๑๙ ครั้ง
๔. ความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ดำเนินการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์	๑๗๕,๔๔๔ ครั้ง
- จัดนิทรรศการเผยแพร่ความรู้ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในงานต่างๆ	๕๕ ครั้ง
- ผลิตบทความเผยแพร่ลงสื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้ง สคบ. สาร ราย ๒ เดือน	๕๖ เรื่อง
- จัดส่ง สคบ. สาร ราย ๒เดือน ให้สมาชิกทั่วประเทศ จำนวน ๒๒,๖๑๓ราย	๑๗๕,๑๖๓ ครั้ง
- ผลิตข่าวเผยแพร่และแจกสื่อมวลชน	๘๒ ครั้ง
- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข่าว บทความ ประกาศลงเว็บไซต์ของ สคบ.	๙๐ ครั้ง
- เผยแพร่ข้อความประชาสัมพันธ์ (ตัววิ่ง) ทางสื่อโทรทัศน์	๑๐๖ ครั้ง

๖. การดำเนินงานในการเฝ้าระวังสินค้าที่อาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัย

ในสถานการณ์การแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันผู้ประกอบการค้ามีการคิดค้นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ โดยใช้ความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยีขั้นสูงทำให้เกิดสินค้านวัตกรรมใหม่ๆ ขึ้น อีกทั้ง มีการไหลเข้าของสินค้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ในจำนวนนี้อาจมีการปะปนของสินค้าที่ไม่ปลอดภัยที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต สุขภาพร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สิน และยังเป็นภาระแก่เมตสทธิผู้บริโภคชั้นพื้นฐานที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๑ หนึ่ง ในปัจจุบันผู้บริโภคส่วนใหญ่ ไม่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้บริโภคอย่างแท้จริง จึงมักตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวงของผู้ประกอบการค้าอยู่เสมอ ดังนั้น การรู้เท่าทันถึงความไม่ปลอดภัยที่อาจก่อให้เกิดอันตรายกับผู้บริโภคต้องผ่านกระบวนการทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

๑) การทดสอบพิสูจน์สินค้า

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ ศูนย์เฝ้าระวังและพิสูจน์สินค้าที่ไม่ปลอดภัยได้บรรจุรายการสินค้าที่จะทำการทดสอบหรือพิสูจน์ถึงความไม่ปลอดภัยที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภค จำนวนทั้งสิ้น ๑๐ชนิด สินค้า ทั้งนี้ ได้ดำเนินการตามแผนการทดสอบสินค้า ตั้งแต่การเริ่มศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายการสินค้านั้นๆ จากทั้งในและต่างประเทศตลอดจนการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายใต้การกำกับงานภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชน เพื่อดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ความไม่ปลอดภัยและอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากสินค้าซึ่งได้รับความร่วมมืออย่างดีจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการทดสอบพิสูจน์ถึงความไม่ปลอดภัยหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บริโภค ทั้งนี้ ได้ส่งตัวอย่างสินค้าแต่ละชนิดให้กับห้องปฏิบัติการที่มีความเชี่ยวชาญและมีศักยภาพทั้งด้านบุคลากรและเครื่องมือในการทดสอบดังนี้

ตาราง การพิสูจน์สินค้าตามแผนการทดสอบสินค้า ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔

ลำดับ	รายการสินค้า	อันตรายหรือความไม่ปลอดภัย	ผลการทดสอบ
๑	เตียงเด็กเล็ก (ที่มีซี่ราวกัน) ประเภทสินค้า : ของใช้เด็ก	<ul style="list-style-type: none"> • โครงสร้างไม่ได้มาตรฐาน และความแหลมคมและความแข็งแรงของโครงสร้าง • การปนเปื้อนของโลหะหนัก เช่น ตะกั่ว แบเรียม เป็นต้น 	<ul style="list-style-type: none"> • เตียงเล็กส่วนใหญ่ไม่ผ่านตามเกณฑ์มาตรฐาน ASTM F ๑๐๔-๑๐๖ บริเวณที่เด็กจับต้องได้มีความแหลมคมและระยะห่างของซี่ราวกันมากกว่า ๖ ซม. • สินค้าตัวอย่างพบปริมาณตะกั่วสูงเกินกว่าที่มาตรฐานกำหนดประมาณ ๓ เท่า โดยพบว่ามีปริมาณเท่ากับร้อยละ ๐.๐๒๕

๒	<p>เครื่องใช้ไฟฟ้านำเข้า (เครื่องประจุแบตเตอรี่ โทรศัพท์มือถือ) ประเภทสินค้า : เครื่องใช้ไฟฟ้า</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การรั่วของกระแสไฟฟ้า ● กระแสไฟฟ้าลัดวงจร เกิดการระเบิด 	<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่มีการป้องกันการสัมผัสส่วนที่มีไฟฟ้าบริเวณขั้ว USB และขั้วของการบรรจุแบตเตอรี่ในขณะที่ใช้งาน รวมทั้งไม่มีการป้องกันการลัดวงจรไฟฟ้าบริเวณขั้ว
๓	<p>ภาชนะเคลือบพลาสติก ประเภทกระดาษห่ออาหาร เคลือบพลาสติก ประเภทสินค้า : บรรจุภัณฑ์</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การปนเปื้อนของจุลินทรีย์หรือสารเคมีที่ตกค้างเมื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ ● การปนเปื้อนของสีจากเนื้อพลาสติกลงสู่อาหาร 	<ul style="list-style-type: none"> ● พบสารตกค้างที่ระเหยได้ นอร์มัลเฮปเทน เกินกว่ามาตรฐานกำหนด โดยมาตรฐานกำหนดให้ไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัม/กิโลกรัม ● พบตะกั่ว สารประกอบไฮโดรคาร์บอน และสารตกค้างที่ระเหยได้ในตัวทำละลาย รวมถึงสารตกค้างที่ระเหยได้ในน้ำ
๔	<p>ภาชนะเคลือบพลาสติก ประเภท แก้วกระดาษ เคลือบพลาสติก ประเภทสินค้า : บรรจุภัณฑ์</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การปนเปื้อนจากจุลินทรีย์หรือสารเคมีที่ตกค้างเมื่อนำกลับมาใช้ซ้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ● พบสารตกค้างที่ระเหยได้ นอร์มัลเฮปเทน เกินกว่ามาตรฐานกำหนด โดยมาตรฐานกำหนดให้ไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัม/กิโลกรัม
๕	<p>กล่องโพนบรรจุอาหาร ประเภทสินค้า : บรรจุภัณฑ์</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การปนเปื้อนของสีจากเนื้อพลาสติกลงสู่อาหาร 	<ul style="list-style-type: none"> ● พบตะกั่ว สารประกอบไฮโดรคาร์บอน และสารตกค้างที่ระเหยได้ในตัวทำละลาย รวมถึงสารตกค้างที่ระเหยได้ในน้ำ
๖	<p>เสื้อผ้าเด็ก ประเภทสินค้า : สิ่งทอ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การตกค้างของสารเคมีและโลหะหนัก อันตราย เช่น สีเอโซ พาทาเลท พอร์มาลดีไฮด์ ● ความเป็นกรด-ด่าง 	<ul style="list-style-type: none"> ● บางตัวอย่างพบการปนเปื้อนของฟอร์มาลดีไฮด์และอนุพันธ์ของสารอะโรมาติกเอมีนจากสีย้อมเอโซในปริมาณที่อยู่ในเกณฑ์ตามมาตรฐาน มอก.๒๕๓๕-๒๕๕๒ กำหนด ● พบสารปนเปื้อนอนุพันธ์พาทาเลทจากสี สกรีน ๕ ชนิด คือ DBP, BBP, DEHP, DINP และ DIDP ในปริมาณ ร้อยละ <math>< 0.0๙, ๘.๙๘, ๒๑.๙๑, ๒๐.๒๔</math> และ <math>< 0.๐๙</math> ตามลำดับ ● ส่วนใหญ่ไม่ผ่านการทนแรงดึงของการติดกระดุม/ซิปของเสื้อผ้าเด็ก
๗	<p>น้ำหอมปรับอากาศ ประเภทสินค้า : อื่นๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การระคายต่อระบบทางเดินหายใจ ● เกิดการระเบิดและการติดไฟ 	<p>อยู่ระหว่างรอผลการทดสอบ</p>

๘	<p>ข้อสแตนเลส ประเภทสินค้า : เครื่องครัว</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การปนเปื้อนของโลหะหนัก จากองค์ประกอบของสแตนเลส ได้แก่ โครเมียมและนิกเกิล ● การเกิดสนิม 	<ul style="list-style-type: none"> ● บางตัวอย่างพบการหลุดร่อนโครเมียม นิกเกิล และเหล็กในสารละลายกรดอะซิติกเข้มข้น ร้อยละ ๔ และสารละลายโซเดียมคลอไรด์เข้มข้น ร้อยละ ๕ (ตัวแทนอาหารที่มีรสเปรี้ยวและอาหารที่มีรสเค็ม)
๙	<p>สีสีกแบบถาวร ประเภทสินค้า : อื่นๆ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การแพ้สีที่ซัก ทำให้เกิดผดผื่น หรือผิวหนังเกิดการอักเสบได้ ● การปนเปื้อนของโลหะหนัก จากสีที่ใช้สี 	<ul style="list-style-type: none"> ● อยู่ระหว่างรอผลการทดสอบ
๑๐	<p>แปรงสีฟัน ประเภทสินค้า : ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดช่องปาก</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การหลุดร่วงของขนแปรงสีฟัน ● ความแข็งของขนแปรงและด้ามแปรงเปาะง่ายเนื่องจากวัสดุไม่มีคุณภาพ ● ความคมด้ามแปรง ทำให้เกิดแผลในช่องปาก 	<ul style="list-style-type: none"> ● ไม่พบการมนของปลายขนแปรง ถึงร้อยละ ๖๑ ● ไม่สามารถทนต่อแรงดึงขนแปรงตามมาตรฐานวิชาการแปรงสีฟัน(ต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ นิวตัน) ร้อยละ ๑๔
๑๑	<p>แบตเตอรี่โทรศัพท์มือถือ ประเภทสินค้า: เครื่องใช้ไฟฟ้า</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การรั่วของกระแสไฟฟ้า ● กระแสไฟฟ้าลัดวงจร เกิดการระเบิด 	<ul style="list-style-type: none"> ● การทดสอบวัฏจักรอุณหภูมิ พบว่า ผ่านเกณฑ์ตามมาตรฐาน มอก.๒๒๑๗-๒๕๔๘ แต่บางตัวอย่างแบตเตอรี่เกิดการบวม ● การทดสอบการลัดวงจรไฟฟ้าภายนอก พบว่า ไม่เกิดการระเบิดและไม่มีไฟเกิดขึ้น แต่บางตัวอย่างเกิดการละลายของพลาสติกบริเวณขั้วแบตเตอรี่
๑๒	<p>หน้ากากพลาสติก</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● การปนเปื้อนของสารเคมีในกลุ่มพาลาเลตและสารโลหะหนัก เช่น ตะกั่ว โครเมียม เป็นต้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● พบการปนเปื้อนของตะกั่วและโครเมียมบนตัวอย่างสินค้า ● ไม่พบการปนเปื้อนของสารในกลุ่มพาลาเลต ๖ ชนิด ได้แก่ Diisodecyl phthalate, Diethyl phthalate, Benzyl butyl phthalate, Dibutyl phthalate, Di-(2-ethylhexyl phthalate), Di-n-octyl phthalate

๗. การดำเนินการความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

๑) ความร่วมมือภายใต้กรอบอาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศได้สร้างพันธะสัญญาร่วมกันที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมายในการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ภายในปี ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) เพื่อมุ่งให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน มีการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรีโดยความร่วมมือด้านการคุ้มครองผู้บริโภคนับเป็นเรื่องหนึ่งในหลายๆ เรื่องที่กำหนดอยู่ในแผนการดำเนินงานไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) ในปี ๒๕๕๘

อาเซียนได้จัดตั้งคณะกรรมการด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของอาเซียน (ASEAN Committee on Consumer Protection: ACCP) เป็นกลไกในการเสริมสร้างความร่วมมือและความเข้มแข็งด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศสมาชิก เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการรวมกลุ่มเศรษฐกิจโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางของอาเซียน ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานภาครัฐด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศสมาชิก ที่ผ่านมาสํานักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมไปแล้ว ๔ ครั้ง กล่าวคือ ระหว่างปี ๒๕๕๑-๒๕๕๓ มีการประชุมปีละ ๑ ครั้ง และครั้งล่าสุดเป็นการประชุม ACCP สมัยพิเศษ (The Special ASEAN Committee on Consumer Protection Meeting) เมื่อวันที่ ๑๒-๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ณ มาคาตีซิตี กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ ที่ผ่านมามีผลการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

- การพัฒนาการแจ้งและแลกเปลี่ยนข้อมูล จะมุ่งเน้นในเรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียกคืน/ห้ามขายสินค้าไม่ปลอดภัยที่มีการประกาศอย่างเป็นทางการในประเทศสมาชิก เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ผู้บริโภคของอาเซียนในเรื่องนี้ ขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดทำแนวทางเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว
- การพัฒนาการเยียวยาผู้บริโภคข้ามแดน จะให้ความสำคัญกับการพัฒนา/จัดทำกลไกการเยียวยาผู้บริโภคในระดับชาติให้เกิดขึ้นในทุกประเทศก่อน หลังจากนั้นค่อยดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเยียวยาผู้บริโภคข้ามแดนในช่วงต่อไป ขณะนี้อยู่ระหว่างการพัฒนา/จัดทำเว็บไซต์ของ ACCPด้านการเยียวยาผู้บริโภคซึ่งมาเลเซียรับดำเนินการในช่วงเริ่มต้น
- การจัดทำแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการร้องเรียนของผู้บริโภคสำหรับอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิทธิผู้บริโภคให้แก่นักท่องเที่ยว/ประชาชนที่เดินทางไปมายังประเทศต่างๆ ในอาเซียน ขณะนี้ สํานักงานเลขาธิการอาเซียน (ASEC) อยู่ระหว่างดำเนินการโดยแผนปฏิบัติการนี้จะมีข้อมูลต่างๆ ในการเข้าถึงหน่วยงานหลักของประเทศสมาชิกที่หน้าที่รับเรื่องร้องเรียนของผู้บริโภค
- การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศสมาชิกและของภูมิภาค โดยรวมขณะนี้ ASEC อยู่ระหว่างการจัดทำแผน/โครงการขอรับการสนับสนุนจากออสเตรเลียภายใต้แผนงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาความสัมพันธ์อาเซียนกับออสเตรเลียระยะที่ ๒

ในส่วนที่ประเทศไทยต้องเตรียมความพร้อมสำหรับงานในอนาคต ได้แก่

๑. การดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนงานของ ACCP ตามมาตรการที่กำหนด ซึ่งที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนากลไกการแจ้งและแลกเปลี่ยนข้อมูล การพัฒนากลไกการเยียวยาผู้บริโภคข้ามแดน และการสร้างสมรรถนะการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
๒. ประเทศไทย โดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ACCP ครั้งที่ ๖ ประมาณปลายปี ๒๕๕๕
๓. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับตำแหน่งประธาน ACCP ในวาระต่อไป เพื่อเป็นการสนับสนุนการทำงานของ ACCP และทำให้เกิดการบูรณาการของอาเซียน เนื่องจากตามธรรมเนียมปฏิบัติของการประชุมของอาเซียน ประเทศสมาชิกจะต้องผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันทำหน้าที่ดังกล่าวโดยเรียงตามลำดับตัวอักษร

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้เตรียมความพร้อมเพื่อให้การดำเนินการรองรับความร่วมมือในกรอบอาเซียนด้านการคุ้มครองผู้บริโภคบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (คคบ.) มีมติเห็นชอบการแต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อรองรับความร่วมมือในกรอบอาเซียนที่ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการค้าภายใน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นต้น เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของไทยเป็นไปในเชิงบูรณาการ

๒) ความร่วมมือในกรอบอื่นๆ

การประชุมนโยบายผู้บริโภคในภูมิภาคเอเชีย (Asian Forum on Consumer Policy) จัดขึ้นโดย คณะกรรมาธิการการค้าที่เป็นธรรม (Korea Fair Trade Commission หรือ KFTC) และสำนักงานกิจการผู้บริโภคสาธารณรัฐเกาหลี (Korea Consumer Agency หรือ KCA) สาธารณรัฐเกาหลีเป็นการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภคในภูมิภาคเอเชีย ซึ่งประกอบด้วยผู้เข้าร่วมประชุมจากประเทศต่างๆ ได้แก่ ประเทศสมาชิกอาเซียน ๑๐ ประเทศ สาธารณรัฐเกาหลี จีน ญี่ปุ่น อินเดีย มองโกเลีย ออสเตรเลียและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์กรเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) เครือข่ายคุ้มครองผู้บริโภคและการบังคับใช้ระหว่างประเทศ (International Consumer Protection and Enforcement Network (ICPEN)) เป็นต้น โดยการประชุมนี้จัดให้มีขึ้นทุก ๒ ปี

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้รับเชิญให้ส่งผู้แทนเข้าร่วมการประชุมดังกล่าว ซึ่งครั้งล่าสุดจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๗-๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ณ สาธารณรัฐเกาหลี โดยการประชุมครั้งนี้ ประเทศต่างๆ ที่เข้าร่วมประชุมได้แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคระหว่างกัน โดยมีประเด็นสำคัญ ที่ที่ประชุมเห็นพ้องกันว่าควรให้ความสำคัญ ได้แก่

- การรู้เท่าทันกระแสเทคโนโลยีภายในและต่างประเทศ เช่น การขายสินค้าทางธุรกิจด้วยระบบออนไลน์ซึ่งหลายประเทศประสบปัญหาและกำลังพยายามจัดการแก้ปัญหาเรื่องนี้

- การให้ข้อมูลและความรู้ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคซึ่งควรทำอย่างต่อเนื่อง
- การระงับข้อพิพาทผู้บริโภคข้ามแดน (Cross-Border Dispute Resolution) โดยเฉพาะเรื่องการซื้อขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในที่ประชุมเสนอว่า ควรมีการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแก่ผู้บริโภคในแต่ละประเทศ และสร้างเครือข่ายระหว่างศูนย์เข้าด้วยกัน เพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนข้ามแดน และมีแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกันอย่างต่อเนื่อง
- การรวบรวมข้อมูลข่าวสารด้านการคุ้มครองผู้บริโภคในภาพรวมของแต่ละประเทศ

ซึ่งข้อมูลทั้งหมดที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการนำมาหารือ และประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคุ้มครองผู้บริโภคในภูมิภาค

๘. การดำเนินการบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือด้าน การคุ้มครองผู้บริโภคกับหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

๑) บันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร คณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานนายกรัฐมนตรี กับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ

เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ดำเนินการจัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการ โครงการฝึกอบรมหลักสูตร คณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานนายกรัฐมนตรี กับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ กระทรวงศึกษาธิการ ณ ห้องราชดำเนิน โรงแรมรอยัลปรีนเซส หลานหลวง โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายองอาจ คล้ามไพบูลย์) เป็นประธานเพื่อให้การปฏิบัติงานในการคุ้มครองผู้บริโภคของจังหวัด เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นรูปธรรม ประชาชนผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองสิทธิอย่างทั่วถึงและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนจากการถูกละเมิดสิทธิ ผู้บริโภคได้รับความสะดวกในการใช้สิทธิร้องเรียนเพิ่มมากขึ้น

๒. การทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ในการเฝ้าระวังสินค้าที่ไม่ปลอดภัยและบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการทดสอบสินค้า ระหว่างหน่วยงานในเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐในการเฝ้าระวังสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

ด้วย สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ในฐานะหน่วยงานที่ต้องคุ้มครองผู้บริโภค เล็งเห็นและตระหนักถึงปัญหาความไม่ปลอดภัยหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บริโภค จึงได้จัดตั้งศูนย์เฝ้าระวัง

และพิสูจน์สินค้าที่ไม่ปลอดภัยขึ้น เพื่อทำหน้าที่เฝ้าระวังและแจ้งเตือนผู้บริโภคเกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้สินค้า ทั้งนี้ ได้มีการริเริ่มโครงการพัฒนาระบบเฝ้าระวังสินค้าที่ไม่ปลอดภัยขึ้น โดยเป็นความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และสถาบันเทคโนโลยีนานาชาติสิรินธร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อพัฒนาและออกแบบระบบเฝ้าระวังสินค้าที่ไม่ปลอดภัย และเพื่อสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเครือข่ายภาคประชาชน

โดยเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ดำเนินการจัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงในการเฝ้าระวังสินค้าที่ไม่ปลอดภัยและบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการทดสอบสินค้าระหว่าง หน่วยงานในเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐ จำนวน ๘ หน่วยงาน ได้แก่

- (๑) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- (๒) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- (๓) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
- (๔) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
- (๕) กรมวิทยาศาสตร์บริการ
- (๖) สถาบันไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
- (๗) สถาบันยานยนต์
- (๘) สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

ณ ห้องประชุมแกรนด์ฮอลล์ โรงแรมรามาร์คาร์เด้น โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายองอาจ คล้ามไพบูลย์) เป็นประธานเพื่อสร้างความร่วมมือในการเฝ้าระวังสินค้าที่ไม่ปลอดภัยแบบบูรณาการ ลดความซ้ำซ้อน และอุดช่องโหว่ในการดำเนินงาน

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค คาดว่าการดำเนินงานดังกล่าวจะสามารถดำเนินการเชิงรุกในการเฝ้าระวังสินค้าที่ไม่ปลอดภัยสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้มากขึ้น ในส่วนของภาครัฐจะทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการเฝ้าระวังสินค้าที่ไม่ปลอดภัยมากขึ้น ทำให้การทดสอบพิสูจน์สินค้าทราบถึงอันตรายหรือความไม่ปลอดภัยจากสินค้าและผลิตภัณฑ์ ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งการลงนามในครั้งนี้ นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีสำหรับการร่วมกันคุ้มครองผู้บริโภคจากความร่วมมือภาครัฐ โดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคและหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ จะขยายการบูรณาการเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคในอนาคต ต่อไป

๓. บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ การพัฒนาศักยภาพเครือข่ายสหภาพแรงงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

โดยเมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ได้ดำเนินการจัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ การพัฒนาศักยภาพเครือข่ายสหภาพแรงงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ระหว่าง สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ณ ห้อง แชนพรีร์ ๔-๕ อาคารคอนเวนชัน ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยมีผู้ช่วยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยพัฒน์) เป็นสักขีพยานเพื่อสร้างความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ พระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ.๒๕๕๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๙. การดำเนินการประชุมสัมมนาให้ความรู้ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้จัดประชุมสัมมนาให้ความรู้แก่ผู้บริโภค ผู้ประกอบธุรกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนทั่วไป โดยในเดือนตุลาคม ๒๕๕๓ - กันยายน ๒๕๕๔ ได้จัดประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค ดังนี้

๑) การจัดประชุมสัมมนาให้ความรู้แก่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ ดังนี้

๑.๑ โครงการเฝ้าระวังการโฆษณาทางสื่อต่างๆ ร่วมกับสถาบันการศึกษา (สายลับ...ตรวจจับโฆษณา) ครั้งที่ ๓ ส่วนกลาง เมื่อวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมวินเซอร์สวิตส์ ถนนสุขุมวิท ซอย ๑๘-๒๐ กรุงเทพฯ

๑.๒ โครงการภาพยนตร์โฆษณาดีเด่นทางโทรทัศน์เพื่อผู้บริโภค ครั้งที่ ๑๐ รอบแรก (ครั้งที่ ๑) จังหวัดเพชรบุรี เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๓ ณ โรงแรม รอยัล โดมอนด์ จังหวัดเพชรบุรี

๑.๓ โครงการประชุมสัมมนาประจำปีเครือข่ายชมรมคุ้มครองผู้บริโภคและพิธีมอบหนังสือรับรองชมรมคุ้มครองผู้บริโภคและวุฒิบัตรครูที่ปรึกษาชมรมโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อวันที่ ๒๒-๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ณ โรงแรมปรีณซ์พาเลซ มหานคร กรุงเทพมหานคร

๑.๔ โครงการสัมมนา เรื่อง การจัดระเบียบปริมาณความบริสุทธิ์ของทองรูปพรรณ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๕๕๔ ณ โรงแรมริชมอนด์ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

๑.๕ โครงการสัมมนาการควบคุมธุรกิจให้เข้าชื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ ตามประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๔

๑.๖ โครงการ “ดูฉลากให้มันใจ จะปลอดภัยเมื่อบริโภค” ในเทศกาลปีใหม่

๑.๗ โครงการสัมมนาผู้ประกอบการขายตรงและตลาดแบบตรง ประจำปี ๒๕๕๔ “ค้าขายอย่างไร ให้ถูกกฎหมาย และถูกใจผู้บริโภค” เป็นนโยบายที่มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาเชิงป้องกัน

๑.๘ โครงการประชุมสัมมนาการพัฒนาเครือข่ายองค์กรเอกชนด้านเอกชนด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ประจำปี พ.ศ.๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๓ ณ ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี

๑.๙ โครงการ “บ้านติดดาว สคบ.” เป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่จะส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีความซื่อสัตย์และมีคุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งให้ความรับผิดชอบต่อสังคม

๑.๑๐ โครงการ “หอพักติดดาว” เป็นยุทธศาสตร์สำคัญที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบธุรกิจให้เขาที่อยู่อาศัยมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถทำและส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่ถูกต้องตามกฎหมายให้ผู้บริโภค

๑.๑๑ โครงการภาพยนตร์โฆษณาตีเด่นทางโทรทัศน์เพื่อผู้บริโภค ครั้งที่ ๑๐ ร่วมกับสมาคมโฆษณาแห่งประเทศไทย เป็นการส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อคัดเลือกโดยให้ประกาศเกียรติคุณแก่เจ้าของสินค้าหรือบริการ และผู้ประกอบการกิจกรรมโฆษณาที่จัดทำภาพยนตร์โฆษณาเผยแพร่ทางสื่อโทรทัศน์ที่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค มีจริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยจะพิจารณาภาพยนตร์โฆษณาที่ออกอากาศทางสื่อวิทยุโทรทัศน์ในปี ๒๕๕๓

๑.๑๒ โครงการรณรงค์ “เล่นสงกรานต์ให้สนุกหยุดกระบอกฉีดน้ำอันตราย” ได้บูรณาการร่วมกับกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค (บก.ปคบ.) สั่งห้ามขาย ปืนฉีดน้ำหรือเครื่องเล่นฉีดน้ำที่มีลักษณะเป็นกระบอกสูบและใช้แรงอัดกระแทกน้ำในกระบอกน้ำโดยตรง ที่ทำด้วยวัสดุ พี.วี.ซี.หรือพลาสติกอย่างอื่นโดยเด็ดขาดหากฝ่าฝืนจะถูกดำเนินการตามกฎหมายอย่างเข้มงวด

๑.๑๓ โครงการ “ส่งมา จัดให้ ใส่ใจผู้บริโภค” เพื่อให้ประชาชนผู้บริโภคสามารถร้องเรียนได้โดยตรงทางอีเมล เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค www.niroth.c@ocpb.mail.go.th

๑.๑๔ โครงการสคบ.สัญจร เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ณ จังหวัดสระแก้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อสารสร้างความเข้าใจด้านการคุ้มครองผู้บริโภคไปสู่ภาคประชาชนและผู้ประกอบการ

๑.๑๕ โครงการประชุมสัมมนาเชิงวิชาการ เรื่อง “อันตรายจากแปรงสีฟันในปัจจุบัน” เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔ ณ ศูนย์การแสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี

๑.๑๖ โครงการสคบ.สัญจร เมื่อวันที่ ๒๒-๒๓ กันยายน ๒๕๕๔ ณ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานขององค์กรด้านการคุ้มครองผู้บริโภค

๒) การจัดประชุมสัมมนาเพื่อพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค

๒.๑ โครงการการประเมินการควบคุมภายในและการจัดทำรายงาน เมื่อวันที่ ๑๔-๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ณ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

๒.๒ โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวนยุทธศาสตร์การคุ้มครองผู้บริโภค ไปสู่การปฏิบัติ เมื่อวันที่ ๒๒-๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ บ้านอัมพวา รีสอร์ทแอนด์สปาจ.สมุทรสาคร

๒.๓ โครงการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานและประโยชน์สุขของประชาชน เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรม ทีเค พาเลซ กรุงเทพฯ

๒.๔ โครงการเส้นทางสู่การบริการที่เป็นเลิศ เมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ณ โรงแรม อมารีตอมเมือง กรุงเทพมหานคร

๒.๕ โครงการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุมส่วนกลาง (ทิศใต้) อาคารบี ชั้น ๕ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา

๒.๖ โครงการจัดการความรู้เพื่อส่งเสริมและผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรเมื่อวันที่ ๑๗ - ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ณ โรงแรมทีเค พาเลซ

๒.๗ โครงการประชุมจัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทการคุ้มครองผู้บริโภค เมื่อวันที่ ๒๐-๒๑ มกราคม ๒๕๕๔ ณ โรงแรมภูวนาลี เขาใหญ่ จ.นครราชสีมา

๒.๘ ประชุมชี้แจงเพื่อจัดทำนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ ห้องประชุม ๑ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

๒.๙ โครงการประชุมชี้แจงกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ โรงแรมทีเค พาเลซ

๒.๑๐ โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านคุณธรรมจริยธรรม และเสริมสร้างภูมิคุ้มกันตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๓-๒๔ เมษายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมอิมภู ฮิลล์ รีสอร์ท จังหวัดนครราชสีมา

๒.๑๑ โครงการพัฒนาทักษะการบริหารงานสำหรับผู้บริหาร เมื่อวันที่ ๗, ๒๐-๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และเมื่อวันที่ ๔, ๑๐-๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมอมารี ดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

๒.๑๒ โครงการเสวนา OCPB Vision กับการดำเนินงานเชิงรุก เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ โรงแรมรามาร์คาร์ตัน กรุงเทพมหานคร

๓) การจัดประชุมสัมมนาบูรณาการการคุ้มครองผู้บริโภคภาครัฐและภาคเอกชน

๓.๑ โครงการสัมมนาเพื่อมอบนโยบายการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภค ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ และการใช้ระบบรายงานผลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (ใช้งบประมาณของค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด ๗๕ จังหวัด) เมื่อวันที่ ๘-๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมรามาร์คาร์ตัน กรุงเทพมหานคร

๓.๒ โครงการประชุมสัมมนา เรื่อง “นโยบายการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคใน กศน.ตำบลทุกตำบลทั่วประเทศและภารกิจตามบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือการจัด กศน.ตำบล : แหล่งเรียนรู้ชุมชน ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓-๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ณ โรงแรมโรงแรมปริ้นซ์พาเลซ มหานคร กรุงเทพฯ

๓.๓ โครงการประชุมสัมมนา เรื่อง “นโยบายการพัฒนาการเรียนรู้ด้านการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคใน กศน.ตำบลทุกตำบลทั่วประเทศและภารกิจตามบันทึกข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือการจัด กศน.ตำบล : แหล่งเรียนรู้ชุมชน ณ โรงแรมปริ้นซ์พาเลซ มหานคร กรุงเทพมหานคร

๓.๔ โครงการฝึกอบรมหลักสูตรวุฒิบัตร คณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นโครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่น เพื่อให้ทราบแนวทางการปฏิบัติในการรับเรื่องและพิจารณาเรื่องร้องทุกข์จากผู้บริโภคในเขตพื้นที่ที่ได้รับความเดือดร้อนเพื่อทราบวิธีการเจรจาไกล่เกลี่ยปัญหาข้อพิพาท เพื่อหาข้อยุติในเบื้องต้น และเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นคณะอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคประจำจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล โดยได้มีการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ทางวิชาการ กับสามหน่วยงานดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ ณ โรงแรมรอยัลปริ้นเซส หลานหลวง กรุงเทพมหานคร

๓.๕ โครงการ “ร่วมมือ ร่วมใจ ป้องกันภัยสินค้าหน้าโรงเรียน” เมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมปริ้นซ์พาเลซ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแนะแนวทางในการป้องกันภัยจากสินค้าหน้าโรงเรียนให้แก่คณะครูอาจารย์ และร่วมเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังสินค้าอันตรายที่นำมาขายแก่เด็กนักเรียน

๓.๖ โครงการพัฒนาศักยภาพชมรมคุ่มครองผู้บริโภครุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๔ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

๓.๗ โครงการมอบรางวัล สคบ.อะวอร์ด ครั้งที่ ๑๐ และโครงการมอบรางวัล สายลับ...ตรวจจับโฆษณา ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๔

๓.๘ โครงการสร้างเครือข่ายการรณรงค์ใช้สิทธิอย่างฉลาด เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมธรรมรินทร์ ธนา จังหวัดตรัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรณรงค์ความรู้ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค สู่ชุมชน เร่งรัดให้มีการดำเนินการให้มีผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม และส่งเสริมการคุ้มครองผู้บริโภค ไม่ให้ถูกหลอกลวงเอาเปรียบ

๓.๙ โครงการประชุมสัมมนา เรื่อง “นโยบายความร่วมมือเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับธุรกิจ รถยนต์ใช้แล้ว” เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๔

๓.๑๐ โครงการเฉลิมพระเกียรติเทิดไถ่องค์ราชันในวโรกาส ๘๔ พรรษา มหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๔ ณ โรงแรมปรีnceพาเลซ กรุงเทพมหานคร

๑๐. การดำเนินงานของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง

๑) คณะกรรมการว่าด้วยฉลากได้มีการพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑.๑ การแก้ไข/ยกเลิก/ออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๓-๒๕๕๔ คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ได้ดำเนินการดังนี้

- ออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก เรื่อง ให้น้ำดื่มหมอยอดเหรียญอัตโนมัติเป็นสินค้า ที่ควบคุมฉลาก

- ออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก เรื่อง ให้อุปกรณ์บรรจุก๊าซไฮโดรเจนเป็นสินค้า ที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)

- แก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๗ (พ.ศ. ๒๕๕๒) เรื่อง ให้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของแร่ใยหินเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

- ยกเลิกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๔๖) เรื่อง ให้อุปกรณ์ไฟฟ้า เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

- ออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๓๒ (พ.ศ. ๒๕๕๔) เรื่อง ให้อุปกรณ์ไฟฟ้า ที่จำลองเลียนแบบอาวุธปืนจริงเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

๑.๒ การลงโทษผู้ประกอบการธุรกิจ

- ออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไขฉลากสินค้าให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉลากสินค้าประเภทหวี, ฉลากสินค้าประเภทที่นอน)

- เปรียบเทียบความผิดผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน ๒ ราย

๒) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ได้มีการพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

๒.๑. การขอความเห็น

- ข้อความโฆษณาวัสดุก่อสร้าง ตราช่าง ของบริษัท เอสซีจีผลิตภัณฑ์ก่อสร้าง จำกัด
- ข้อความโฆษณาผลิตภัณฑ์ สีเบเยอร์ซิลด์ไฟโตคลีน ของบริษัท เบเยอร์ จำกัด
- การโฆษณารถยนต์ฟอร์ดเฟียสต้า รุ่น ๑.๖ Sport PowerShift

๒.๒ การลงโทษผู้ประกอบการธุรกิจ

- ห้ามใช้ข้อความโฆษณา จำนวน ๑๐ ราย
- แก้ไขข้อความโฆษณา จำนวน ๑ ราย
- ห้ามใช้สื่อภาพยนตร์วนการโฆษณา จำนวน ๑ ราย
- ให้อำนาจการโฆษณาในการโฆษณาครั้งต่อไป จำนวน ๒ ราย
- เปรียบเทียบความผิดผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน จำนวน ๑๐ ราย

๓) คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาได้มีการพิจารณาเรื่องต่างๆ ดังนี้

- ออกประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้บริการสถานออกกำลังกายเป็นธุรกิจที่ควบคุมสัญญา พ.ศ.๒๕๕๔

❖ การดำเนินงานด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๑. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. มีเหตุผลในการตราพระราชบัญญัตินี้ คือ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค โดยให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ และเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๑ โดยให้ประชาชนในฐานะผู้บริโภคมีส่วนร่วมในการทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ คือ

๑. กำหนดให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งกำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าว

๒. กำหนดให้มีสำนักงานคณะกรรมการองค์การอิสระ เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคลและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ มีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูล และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ อีกทั้งกำหนดให้กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

๓. ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ดำเนินการให้มีการเลือกคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๔. กำหนดให้สำนักงานเสนองบประมาณรายจ่ายตามมติของคณะกรรมการต่อคณะรัฐมนตรีไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรืองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

๕. กำหนดเกี่ยวกับที่มาของรายได้และทรัพย์สินของสำนักงานและกำหนดให้รายได้ของสำนักงานเป็นรายได้ที่ไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลัง อีกทั้งให้ทรัพย์สินของสำนักงานเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ผลการดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติ องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ...

๑. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ... นำเสนอคณะรัฐมนตรี

๒. คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติหลักการ

๓. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

๔. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการพิจารณา ตรวจร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระฯ แล้ว

๕. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ยืนยันร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๖. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระฯ ได้รับการบรรจุอยู่ในวาระการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว โดยสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาวาระที่ ๑ โดยมีมติรับหลักการและได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ...

๗. คณะกรรมการวิสามัญฯ มีการประชุม จำนวน ๑๖ ครั้ง และเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ... ฉบับที่คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม เสนอประธานสภาผู้แทนราษฎรเพื่อนำเข้าสู่วาระการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

๘. สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาวาระที่ ๒ พิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา และพิจารณาวาระที่ ๓ โดยมีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ... ที่คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม

๙. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระฯ ได้รับการบรรจุอยู่ในวาระการพิจารณาของวุฒิสภา โดยวุฒิสภาได้พิจารณาวาระที่ ๑ โดยมีมติรับหลักการและได้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ... ของวุฒิสภา โดยคณะกรรมการวิสามัญฯ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระฯ เรียงลำดับมาตรา จำนวน ๒ ครั้ง จึงได้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรเป็นผลให้คณะกรรมการวิสามัญฯ ไม่สามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระฯ ได้

๑๐. เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ... ตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุวิทย์ คนสมบูรณ์) เสนอ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ... ไปยังรัฐสภาเพื่อพิจารณาแล้ว

๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ...

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๖๒ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... เป็นร่างพระราชบัญญัติที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองได้แยกออกจากร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยแยกเรื่ององค์การอิสระผู้บริโภค พ.ศ. ... ไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติเฉพาะ โดยให้คงสาระในเรื่องอื่นไว้ตามเดิม

เหตุผลในกาตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอม

ข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับที่สมาคมมีสิทธิอยู่ตามกฎหมายปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เพิ่มอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท เพื่อช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาล เพื่อที่จะให้มีความชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิการร้องขอดังกล่าว โดยให้การไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจร้องขอก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล

๒. เพิ่มเติมมาตรการการเรียกเก็บสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคคืนจากตลาด โดยกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่ปรากฏผลจากการทดสอบหรือพิสูจน์ว่าอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคโดยไม่อาจป้องกันอันตรายนั้นได้ตามกฎหมาย และให้ส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักร ในกรณีที่เป็นสินค้าที่สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร รวมทั้งแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการห้ามขาย การแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้านั้น มีให้เป็นอันตราย และการทำลายสินค้าให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับคืนออกนอกราชอาณาจักร และการทำลายสินค้า เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจัดให้มีการทำลายสินค้า โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการฯ ที่สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้า

๓. เพิ่มการคุ้มครองผู้บริโภคทางด้าน “บริการ” ที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค

๔. ได้แก้ไขมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ เกี่ยวกับการที่สมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้ามีสิทธิดำเนินการฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้ โดยได้เพิ่มให้ “มูลนิธิ” ที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกันสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ด้วย และนอกจากนี้ ให้สมาคมฯ ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคพร้อมทั้งแก้ไขให้มูลนิธิฯ ได้รับการยกเว้นในทำนองเดียวกัน รวมทั้งได้แก้ไขกฎหมายปัจจุบันมาตรา ๖๐ เพื่อกำหนดโทษผู้ที่มีเจตนาทุจริต ใช้ ฉ้อฉล ทุจริต หรือดำเนินการให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองฟ้องร้องต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจให้ได้รับความเสียหาย

๕. เมื่อวันอังคารที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีได้ลงมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์) เสนอ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ไปยังรัฐสภาเพื่อพิจารณาแล้ว

รายชื่อสมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีมติให้การรับรองเป็นสมาคมที่มีสิทธิ
ในการฟ้องคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค

ลำดับที่	ชื่อสมาคม	นายกสมาคม	ที่อยู่	มติครั้งที่
๑.	สมาคมพลังผู้บริโภคแห่งประเทศไทย	นายวิโรจน์ ณ บางช้าง	เลขที่ ๖๔๕/๖๔ ถนนเพชรบุรี แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ โทร ๐๒ ๖๕๓ ๖๐๔๐-๔๕ โทรสาร ๐๒ ๒๕๒ ๕๗๔๒ หรือ ๒๓๑/๑๗ ถนนสุขุมวิท ๑๐๑ บางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพ ๑๐๒๖๐	๓/๔๓ ๗ เมษายน ๒๕๕๓
๒.	สมาคมพิทักษ์ประโยชน์ ผู้บริโภค	นายทวี กาญจนภู	อาคาร ๔ ตำนักรมหลวง สิงหวิกรมเกรียงไกร กรมประชาสัมพันธ์ ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐ โทร ๐๘๑ ๖๒๐ ๙๐๘๐ โทรสาร ๐๒ ๒๘๑ ๐๑๘๐ มือถือ ๐๘๑ ๒๘๖ ๓๒๑๙	๒/๔๕ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕
๓.	สมาคมส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิผู้บริโภค	นายพานิช เจริญเผ่า	เลขที่ ๗๖/๑๖ ซอยวัดอัมพวัน ถนนตลิ่งชัน-สุพรรณบุรี ตำบล บางม่วง อำเภอบางใหญ่ จังหวัด นนทบุรี ๑๑๑๔๐ โทร ๐๒ ๔๔๙ ๗๘๓๕	๔/๔๕ ๙ กันยายน ๒๕๕๕
๔.	สมาคมคุ้มครองสิทธิ ประโยชน์ประชาชน	นายขวัญชัย ไทยาภิรมย์	เลขที่ ๒๒๖/๘ หมู่ที่ ๔ ถนนพุทธมณฑลสาย ๒ แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐ โทร ๐๒ ๖๓๐ ๐๙๐๐	๓/๔๗ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ลำดับที่	ชื่อสมาคม	นายกสมาคม	ที่อยู่	มติครั้งที่
๕.	สมาคมเพื่อผู้บริโภคจังหวัดบุรีรัมย์	นายดำรงรักษ์ สิงหสุรศักดิ์	เลขที่ ๒๖๑ ซอยสาธารณสุขจังหวัดบุรีรัมย์ ถนนจิระ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐ โทร ๐๔๔ ๖๑๗๔๖๔ ๐๔๔ ๖๑๑๕๖๒ ต่อ ๑๒๓ มือถือ ๐๘๑ ๗๙๐ ๓๔๖๗	๗/๕๓ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓
๖.	สมาคมคุ้มครองผู้บริโภค เอ.พี.เอส.เอ.	นายประพันธ์พงศ์ ไชยคำหาญ	เลขที่ ๓/๘๐๖ ถนนเทศบาล นิมิตรเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐ โทร ๐๒ ๒๓๓ ๖๖๖๓ โทรสาร ๐๒ ๒๓๓ ๖๖๖๔	๔/๕๔ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.*

บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว) ที่ผู้เขียนนำเสนอนี้ เป็นการแสดงความเห็นที่สะท้อนเฉพาะมุมมองของผู้เขียนต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ข้อดี

๑. ลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาล เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มียกเว้นข้อพิพาทที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ซึ่งเมื่อมีการกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยประนีประนอมข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจก็จะทำให้มีการตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล และอาจทำให้ไม่เกิดการฟ้องร้องขึ้นได้ ก็จะทำให้ลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้

๒. เกิดผลดีกับทั้งผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจหากการเจรจาประนีประนอมประสบผลสำเร็จ เพราะเมื่อคดีไปสู่ศาลแล้วก็จะให้เกิดการเสียเวลาทั้งสองฝ่ายกว่าคดีความจะสิ้นสุดและอาจมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มมากขึ้น

๓. เกิดการขยายความคุ้มครองผู้บริโภคนอกเหนือจากการคุ้มครองสินค้าที่อาจเป็นอันตรายในปัจจุบัน ทำให้ครอบคลุมถึงการคุ้มครองด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายด้วย เนื่องจากในการดำรงชีวิตประจำวัน ผู้บริโภคไม่เพียงแต่ใช้สินค้าเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการใช้บริการในด้านต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดการได้รับอันตรายด้วยก็ได้ จึงควรที่จะได้รับการคุ้มครองเช่นกัน อันจะทำให้ผู้ประกอบการมีความระมัดระวังในการให้บริการแก่ผู้บริโภค ซึ่งการขยายความคุ้มครองนี้ก็จะเกิดประโยชน์โดยตรงต่อผู้บริโภคในการได้รับความคุ้มครองทั้งจากสินค้าและบริการ

๔. เกิดหน่วยงานหรือตัวแทนในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้น อันเกิดจากการกำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง มีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้ ทำให้เกิดประโยชน์ในการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย ไม่เฉพาะแต่หน่วยงานของรัฐที่จะดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้

ข้อสังเกต

เนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใดๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค โดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง ดังนั้น เพื่อให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจฟ้องและดำเนินคดีสอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว จึงมีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคเพื่อให้เกิดความสอดคล้องไปในคราวเดียวกัน

* กรรณิกา พัชระ วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย

ภาคผนวก

:

- พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
- ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
กับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมเหตุผล
ในการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ)
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วและรอการพิจารณาในวาระที่สองและ
วาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว)
- รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร
- คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่..) พ.ศ. มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
(ฉบับที่..) พ.ศ. ทำयरายงานของคณะกรรมการ
- ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มีการแก้ไข)

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ซื้อ” หมายความว่ารวมถึง เช่า เช่าซื้อ หรือได้มาไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยให้คำตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น

“ขาย” หมายความว่ารวมถึง ให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกคำตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ผลิตหรือมีไว้เพื่อขาย

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ หรือการให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกคำตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงานตามกฎหมายแรงงาน

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ประอบ ประดิษฐ์ หรือแปรสภาพและ หมายความว่ารวมถึงการเปลี่ยนรูป การดัดแปลง การคัดเลือก หรือการแบ่งบรรจุ

“ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบธุรกิจโดยชอบ แม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการ และหมายความรวมถึงผู้ประกอบกิจการโฆษณาด้วย

“ข้อความ” หมายความว่า รวมถึง การกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“โฆษณา” หมายความว่า กระทำการไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“สื่อโฆษณา” หมายความว่า สิ่งที่ใช้เป็นสื่อในการโฆษณา เช่น หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ ไปรษณีย์โทรเลข โทรทัศน์ หรือป้าย

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ กระจกหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏข้อความเกี่ยวกับสินค้าซึ่งแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า หรือสอดแทรกหรือรวมไว้กับสินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้า และหมายความรวมถึงเอกสารหรือคู่มือสำหรับใช้ประกอบกับสินค้า ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่สินค้าหรือภาชนะบรรจุหรือหีบห่อบรรจุสินค้านั้น

“สัญญา” หมายความว่า ความตกลงกันระหว่างผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อซื้อและขายสินค้าหรือให้และรับบริการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิที่จะได้รับข่าวสารรวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ

(๒) สิทธิที่จะมีอิสระในการเลือกหาสินค้าหรือบริการ

^๖ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ผู้บริโภค” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^๗ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สัญญา” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงคมนาคม เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินแปดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย อันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ
- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖
- (๓) แจ้งหรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสื่อมเสียแก่สิทธิของผู้บริโภค ในการนี้จะระบุชื่อสินค้าหรือบริการ หรือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจด้วยก็ได้
- (๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการเฉพาะเรื่อง และพิจารณาวินิจฉัยการอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง
- (๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเฉพาะเรื่องและคณะอนุกรรมการ
- (๖) สอดส่องเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐให้ปฏิบัติการตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด ตลอดจนเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค
- (๗) ดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคที่คณะกรรมการเห็นสมควร หรือมีผู้ร้องขอตามมาตรา ๓๙
- (๘) รับรองสมาคมตามมาตรา ๔๐
- (๙) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภค และพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคตามที่คณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา นี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอมายังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง อยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๑ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๓ ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การประชุมคณะกรรมการทุกคราวต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการเฉพาะเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา
- (๒) คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาามีเหตุอันควรสงสัยว่าข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือเกินความจริงตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำการโฆษณาพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

ในกรณีที่ผู้กระทำการโฆษณาอ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใดอันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้กระทำการโฆษณาไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา มีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๒๗ ได้ และให้ถือว่าผู้กระทำการโฆษณา รู้หรือควรได้รู้ว่าข้อความนั้นเป็นความเท็จ

มาตรา ๒๙ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ในกรณีนี้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาได้รับคำขอ ถ้าไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาให้ความเห็นชอบแล้ว

การขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา กำหนด คำปวยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การให้ความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตามวรรคหนึ่งไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาที่ให้ตามวรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

ส่วนที่ ๒

การคุ้มครองผู้บริโภคในด้านฉลาก

มาตรา ๓๐ ให้สินค้าที่ผลิตเพื่อขายโดยโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและสินค้าที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับสินค้าที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีสินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพ ร่างกาย หรือจิตใจเนื่องในการใช้สินค้าหรือโดยสภาพของสินค้านั้น หรือมีสินค้าที่ประชาชนทั่วไปใช้เป็นประจำ ซึ่งการกำหนดฉลากของสินค้านั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคในการที่จะทราบข้อเท็จจริงใน

สาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้านั้น แต่สินค้าดังกล่าวไม่เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจกำหนดให้สินค้านั้นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลากได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑^{๑๑} ฉลากของสินค้าที่ควบคุมฉลาก จะต้องมียกย่องดังต่อไปนี้

(๑) ใช้ข้อความที่ตรงต่อความจริงและไม่มีข้อความที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า

(๒) ต้องระบุข้อความดังต่อไปนี้

(ก) ชื่อหรือเครื่องหมายการค้าของผู้ผลิตหรือของผู้นำเข้าเพื่อขาย แล้วแต่กรณี

(ข) สถานที่ผลิตหรือสถานที่ประกอบธุรกิจนำเข้า แล้วแต่กรณี

(ค) ระบุข้อความที่แสดงให้เห็นได้ว่าสินค้านั้นคืออะไร ในกรณีที่เป็นสินค้านำเข้าให้ระบุชื่อประเทศที่ผลิตด้วย

(๓) ต้องระบุข้อความอันจำเป็น ได้แก่ ราคา ปริมาณ วิธีใช้ ข้อแนะนำ คำเตือน วัน เดือน ปีที่หมดอายุในกรณีเป็นสินค้าที่หมดอายุได้ หรือกรณีอื่น เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือผู้ส่งหรือผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายซึ่งสินค้าที่ควบคุมฉลาก แล้วแต่กรณี เป็นผู้จัดทำฉลากก่อนขายและฉลากนั้นต้องมีข้อความดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ในกรณีนี้ ข้อความตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ต้องจัดทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการว่าด้วยฉลากกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ การกำหนดข้อความของฉลากตามมาตรา ๓๑ ต้องไม่เป็นการบังคับให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องเปิดเผยความลับทางการผลิต เว้นแต่ข้อความดังกล่าวจะเป็นสิ่งจำเป็นที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้บริโภค

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะกรรมการว่าด้วยฉลากเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการว่าด้วยฉลากมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเลิกใช้ฉลากดังกล่าวหรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

มาตรา ๓๔ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าฉลากของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยฉลากพิจารณาให้ความเห็นในฉลากนั้นก่อนได้ ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

^{๑๑} มาตรา ๓๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๓๕ นว ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดสงสัยว่าแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ประกอบธุรกิจผู้นั้นอาจขอให้คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาให้ความเห็นในแบบสัญญาหรือแบบหลักฐานการรับเงินนั้นก่อนได้ ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การคุ้มครองผู้บริโภคโดยประการอื่น

มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใด อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้

ถ้าผลจากการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และกรณีไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามขายสินค้านั้น และถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจเปลี่ยนแปลงสินค้านั้นภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้ ในกรณีที่สินค้านั้นไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือเป็นที่สงสัยว่าผู้ประกอบธุรกิจจะเก็บสินค้านั้นไว้เพื่อขายต่อไป คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายหรือจะจัดให้มีการทำลายโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้

ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ถ้าคณะกรรมการมีเหตุที่น่าเชื่อว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

การสั่งห้ามขายสินค้าตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗^{๖๖} (ยกเลิก)

มาตรา ๓๘^{๖๗} (ยกเลิก)

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรเข้าดำเนินคดีเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้บริโภคที่ถูกละเมิดสิทธิ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินคดีนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคเป็นส่วนรวม คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานอัยการโดยความเห็นชอบของอธิบดีกรมอัยการ หรือข้าราชการในสำนักงาน

^{๖๖} มาตรา ๓๗ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๖๗} มาตรา ๓๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เป็นเจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้มีหน้าที่ดำเนินคดีแพ่งและคดีอาญาแก่ผู้กระทำการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคในศาล และเมื่อคณะกรรมการได้แจ้งไปยังกระทรวงยุติธรรมเพื่อแจ้งให้ศาลทราบแล้ว ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจดำเนินคดีตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ในการดำเนินคดีในศาล ให้เจ้าหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สิน หรือค่าเสียหายให้แก่ผู้บริโภคที่ร้องขอได้ด้วย และในการนี้ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งปวง

มาตรา ๔๐ สมาคมใดมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมนั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมนั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๔๑ ได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองสมาคมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิในการฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกค่าเสียหายแทนสมาชิกของสมาคมได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกค่าเสียหายแทนจากสมาชิกของสมาคม

ในการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง มิให้สมาคมถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่า การถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวมสำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกค่าเสียหายแทนสมาชิกของสมาคม การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันจะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของสมาชิกผู้มอบหมายให้เรียกค่าเสียหายแทนมาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ สมาคมใด ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด หรือเมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏว่าสมาคมนั้นดำเนินการเพื่อฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมนั้นได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมใดตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่สมาคมซึ่งถูกเพิกถอนการรับรองตามมาตรา นี้ได้ฟ้องคดีใดไว้ต่อศาล และคดีนั้นยังค้างอยู่ในการพิจารณาของศาล ให้ศาลสั่งจำหน่ายคดีนั้นเสีย

มาตรา ๕๔^{๙๙} ผู้ได้รับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายกับสินค้า โดยรู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าฉลากดังกล่าวนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ขายสินค้าที่คณะกรรมการสั่งห้ามขายเพราะสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนั้นเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดไม่ส่งมอบสัญญาที่มีข้อสัญญาหรือมีข้อสัญญาและแบบถูกต้องตามมาตรา ๓๕ ทวิ หรือไม่ส่งมอบหลักฐานการรับเงินที่มีรายการและข้อความถูกต้องตามมาตรา ๓๕ เบื้อง ให้แก่ผู้บริโภคภายในระยะเวลาตามมาตรา ๓๕ อักษร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ^{๑๐๐}

ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ส่งมอบหลักฐานการรับเงิน โดยลงจำนวนเงินมากกว่าที่ผู้บริโภคจะต้องชำระและได้รับเงินจำนวนนั้นไปจากผู้บริโภคแล้ว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรในการประกอบธุรกิจเช่นนั้นแล้ว

มาตรา ๕๗ ทวิ^{๑๐๐} ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ สัตต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ภายในสถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจและการกระทำนั้นเป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบธุรกิจ ให้สันนิษฐานว่าผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้กระทำความผิดด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนไม่สามารถคาดการณ์ได้ว่าบุคคลนั้นจะกระทำความผิดแม้จะใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว

^{๙๙} มาตรา ๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

^{๑๐๐} มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒)

^{๑๐๐} มาตรา ๕๗ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๕๙ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๕๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของผู้ประกอบการธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบการธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๖๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะกรรมการเฉพาะเรื่องหรือคณะอนุกรรมการพนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขประการใด ๆ ให้แก่ผู้ได้รับมอบหมายตามที่เห็นสมควรด้วยก็ได้

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติตามวรรคหนึ่งในการสอบสวนถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องมายังคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ...
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๑๑)

(สำเนา)

เลขรับ ๓๒/๒๕๕๒ วันที่ ๑๗ พ.ย. ๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๑๒๓๗

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ

ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ รวม ๓ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอ

๑. ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และ

๓. ร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รวม ๓ ฉบับ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติรวม ๓ ฉบับดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

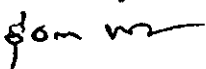
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐๒๒๔๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕

โทรสาร ๐๒๒๔๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

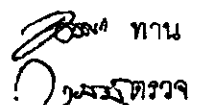

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

พรประภา พิมพ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และ (๘) และมาตรา ๓๖ และเพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนิน กระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และผู้เจตนาทุจริต ใช้ ช้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อยกเลิกคำสั่งผู้ประกอบการให้ได้รับความเสียหาย และเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๔๖/๑)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการค้าคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ ของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการ คุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบ ธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มีมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครอง ผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยาย การคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการค้าคุ้มครองผู้บริโภคให้มี ประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) และ (๑/๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑/๑) โกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล

(๑/๒) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภคตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) คำเนิการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขายสินค้านั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้นไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค

(๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น

(๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับคืนออกนอกราชอาณาจักร และการทำลายสินค้า ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๕)
แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการทำลายสินค้าขึ้น
โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค
คณะกรรมการอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการงดดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้ ถ้าผู้ประกอบการ
ธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณี
จำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบ
ผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค
ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ให้ผู้ประกอบการปิดประกาศและโฆษณาคำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ห้ามผู้ประกอบการให้บริการนั้น

คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการ
แข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ
สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและ
มูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตาม
มาตรา ๔๑ ได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่
คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดี
เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้
และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สิน
และค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว

ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิยื่นฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาล เห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียก ทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่คุณค่าความตกลงหรือ ประณีประนอมยอมความกัน จะต้องมีการยื่นฟ้องแสดงเจตจำนงของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สิน หรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และ กฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้า เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม มาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๔๖/๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการ เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม มาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้อ้าง วาน ชูขง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือ มูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดตบประมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นแม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐ (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๔)) สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่ปรากฏผลจากการทดสอบหรือพิสูจน์ว่าอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคโดยไม่อาจป้องกันอันตรายนั้นได้ตามกฎหมาย และให้ส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักรในกรณีที่เป็นสินค้าที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ห้ามขาย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้ามิให้เป็นอันตราย และทำลายสินค้า โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และ

เงื่อนไข ในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับคืนออกนอกราชอาณาจักรและการทำลายสินค้า เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖) จัดให้มีการทำลายสินค้าโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งให้ผู้ประกอบการทำลายสินค้า สั่งให้ผู้ประกอบการทดสอบหรือพิสูจน์เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย หากผู้ประกอบการไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรก็ได้ และมีอำนาจสั่งผู้ประกอบการห้ามให้บริการชั่วคราวในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน รวมทั้งให้ผู้ประกอบการปิดประกาศคำเตือน หรือโฆษณา คำเตือน แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามเงื่อนไขที่กำหนด กับให้มีอำนาจสั่งห้ามให้บริการนั้น ในระหว่างการทดสอบหรือพิสูจน์บริการ โดยประกาศคำสั่งในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) การฟ้องคดีแทนผู้บริโภค

กำหนดให้มูลนิธิอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง เพื่อให้มีสิทธิและอำนาจฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม และให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใดๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวม รวมทั้งให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และกำหนดเพิ่มโทษผู้ประกอบการที่ผลิต สิ่ง หรือนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย รวมทั้งกำหนดโทษผู้เจตนาทุจริต ใช้อ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกันแกลงผู้ประกอบการให้ได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๔๖/๑ และร่างมาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐)

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
กับ
ร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
พร้อมเหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการกฤษฎีกา
(คณะพิเศษ)

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ (๑) พิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ</p>	<p>บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) และ (๑/๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p> <p>“(๑/๑) โกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล</p>	<p>เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจและหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใด อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจสั่งให้ ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่เต็มใจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือ ดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะสั่ง ให้มีการพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้</p>	<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่ง พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใด อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจออกคำสั่งให้ ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่เต็มใจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือ ดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการ จะสั่งให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจ เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้าเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้</p> <p>ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้น อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตราย ที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดราคาตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะออกคำสั่ง ดังต่อไปนี้ก็ได้</p> <p>(๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขายสินค้านั้น</p> <p>(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือ ปรับปรุงสินค้านั้นขึ้นใหม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค</p> <p>(๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น</p> <p>(๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้สั่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นคืนก่อนยกราชอาณาจักร</p> <p>(๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า ที่ปรากฏผลการทดสอบหรือพิสูจน์ว่าอาจเป็นอันตรายต่อ ผู้บริโภค โดยไม่อาจป้องกันอันตรายนั้นได้ตามกฎหมาย และให้ส่งสินค้านั้นกลับคืนก่อนออกโรงแจ้งการในกรณีที่เป็น สินค้าที่สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร รวมทั้งแก้ไข บทบัญญัติเกี่ยวกับการห้ามขาย การแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือ ปรับปรุงสินค้านั้นมิให้เป็นอันตราย และการทำลายสินค้า ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บหรือ เรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้านั้นคืนก่อนออกโรงแจ้งการ และการทำลายสินค้า เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>
---	--	--	---

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ถ้าคณะกรรมการมีเหตุที่น่าเชื่อว่าสินค้าอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้รับการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง</p> <p>คำสั่งห้ามขายสินค้าตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับออกนอกราชอาณาจักร และการทำลายสินค้าตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>	<p>เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จัดให้มีการทำลายสินค้าโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ในกรณีที่มีผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ที่สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้าตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๔)</p>
<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.</p>	<p>คำสั่งตามมาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑</p> <p>“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๔) แต่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการทำลายสินค้านั้น โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย</p>	<p>คำสั่งตามมาตรา ๓๗ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”</p> <p>มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑</p> <p>“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๔) แต่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการทำลายสินค้านั้น โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย</p>	<p>เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จัดให้มีการทำลายสินค้าโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ในกรณีที่มีผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ที่สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้าตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๔)</p>

<p>พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒</p>	<p>มาตรา ๓๘ (ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑)</p>	<p>มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใด อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจออกคำสั่งให้ ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือ ดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสีย ค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการ อาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบ ผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้</p> <p>ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใด อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะ ออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้</p> <p>(๑) ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศและโฆษณา คำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น</p> <p>(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการ ให้บริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ กำหนด</p> <p>(๓) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจให้บริการนั้น คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
		<p>เพื่อกำหนดหลักการห้ามของเดีวกับกรณีของสินค้า ตามมาตรา ๓๖ โดยให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทดสอบหรือพิสูจน์ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการนั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจ เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ หากผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการหรือ ดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุอันสมควร และมีอำนาจ สั่งผู้ประกอบธุรกิจห้ามให้บริการชั่วคราวในกรณีจำเป็น และเร่งด่วน รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศคำเตือน หรือโฆษณาคำเตือน แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้ตาม เงื่อนไขที่กำหนด กับให้มีอำนาจสั่งห้ามให้บริการนั้น ในระหว่าง การทดสอบหรือพิสูจน์บริการ โดยประกาศคำสั่ง ในราชกิจจานุเบกษา</p>	

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔๐ สมาคมใดมีวัตถุประสงค์ประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการสมาชิก และวิธีการการค้าที่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมนั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมนั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การรับรองสมาคมตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ และมีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๔๐ สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการค้าเป็นการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา หรือดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ และมีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว</p>	<p>เพื่อกำหนดให้มูลนิธิอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง เพื่อให้มีสิทธิและอำนาจฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคได้เช่นเดียวกับสมาคม</p> <p>เพื่อกำหนดให้มูลนิธิให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิและอำนาจฟ้องคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวม และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้เช่นเดียวกับสมาคม</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ในการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง มิให้สมาคมถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้น คอการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกค่าเสียหายของสมาคม การถอนฟ้องหรือ การพิพากษาในกรณีที่อยู่ความตกลงหรือ ประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมีหนังสือแสดงความจริงใจของผู้มอบหมายให้เรียกค่าเสียหายแทนแสดงต่อศาลด้วย</p>	<p>ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้น ไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่อยู่ความตกลงหรือ ประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมีหนังสือแสดงความจริงใจของผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย</p>	<p>เพื่อกำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค มีอำนาจเพิกถอนการรับรองมูลนิธิที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดหรือมีพฤติการณ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้บริโภค เช่นเดียวกับสมาคม และตัดบทบัญญัติความมาตรา ๔๒ วรรคสี่ ออก เนื่องจากได้มีการกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้โดยละเอียดแล้วในมาตรา ๑๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๔๑</p>
<p>มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติ ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติ ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการ รับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการ ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอน การรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้</p>
<p>เมื่อปรากฏว่าสมาคมที่คณะกรรมการรับรองตาม มาตรา ๔๐ สมาคมใด ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนดหรือเมื่อพฤติการณ์ปรากฏว่าสมาคมนั้นดำเนินการ เพื่อฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอน การรับรองสมาคมนั้นได้</p>	<p>เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการ รับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการ ฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอน การรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้</p>	<p>การเพิกถอนการรับรองสมาคมใดตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p>

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๕๐ พ้องหรือผู้ประกอบธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาคือศาล เพื่อชักจูงหรือชักจูงผู้ประกอบธุรกิจอื่นให้ได้รับความเสียหาย หรือปรับปรุงไม่เก็บค่าปรับ หรือทั้งห้าทั้งปรับ</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ “มาตรา ๕๖/๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่ง เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๕๐ พ้องหรือผู้ประกอบธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาคือศาล เพื่อชักจูงหรือชักจูงผู้ประกอบธุรกิจอื่นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งห้าทั้งปรับ” ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ นายกรัฐมนตรี</p>	<p>กำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง และเพิ่มโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มมาตรา ๓๔</p> <p>กำหนดโทษผู้มีเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้มูลนิธิหรือผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อชักจูงผู้ประกอบธุรกิจให้ได้รับความเสียหายเช่นเดียวกับสมาคม และเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒</p>

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ...

(คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วและรอการพิจารณา
ในวาระที่สองและวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่แล้ว)

(๓๓)

สารบบ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งรัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาต่อไป ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ นางสาวมลลิกา จิระพันธุ์วาณิช กับคณะ และนางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ เป็นผู้เสนอ รวมสี่ฉบับ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ทั้งสี่ฉบับดังกล่าวในวาระที่หนึ่ง และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ขึ้นพิจารณา โดยให้ถือเอา ร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการวิสามัญ ได้พิจารณาเสร็จแล้วและบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และรอการพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ต่อมา คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้ร้องขอให้รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ต่อไป ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎร จึงได้อนุญาตให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๘

(นายวัชรินทร์ จอมพลาพล)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานพระราชบัญญัติและญัตติ ๒

สำนักการประชุม

๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๔

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

(สำเนา)

ด่วนที่สุด
ที่ ๒๐๓๒/๒๕๕๔

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๘ เมษายน ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วณิช กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายโกวิทย์ ธารณา	๒. นายชินนทร์ รุ่งแสง
๓. นายเชิดพงศ์ ราชปองพันธ์	๔. นายจรูญโรจน์ ไรจนกุลเสฏฐ์
๕. นางฐิติมา ฉายแสง	๖. นายคณูพร ปุณณกันต์
๗. นายทศพล เฟื่องส้ม	๘. นายธนาชาติ แสงประดับ ธรรมโชติ
๙. นายพนพกุล เมฆเมฆา	๑๐. นายนิยม วิวารธนศิริกุล
๑๑. นางสาวนุจรีย์ บุญทวี	๑๒. นายบรรพต ดันธวิวงศ์
๑๓. นายประพนธ์ นิลวัชรเมธี	๑๔. นายประสิทธิ์ ชัยวิรัตน์
๑๕. นายประเสริฐ จันทรวงทอง	๑๖. นายประเสริฐ บุญชัยสุข
๑๗. นายปวีณ แซ่จิ่ง	๑๘. นายปารเมศ โพธารากุล

๑๙. นางเปล่งมณี เร่งสมบุญสุข	๒๐. นางสาวพิมพ์ภัทรา วิชัยกุล
๒๑. นางสาวมัลลิกา จิระพันธ์วานิช	๒๒. นายมุข สุไลมาน
๒๓. นายรังสรรค์ กระจ่างตา	๒๔. นายเรวัต สิริบุญกุล
๒๕. นายวิเชียร รุจิธำรงกุล	๒๖. นายวิทยา ทรงคำ
๒๗. นายวิศิษฐ์ วิศิษฐ์สรอรรถ	๒๘. นายศักดิ์ชัย เข้มทอง
๒๙. นายสกลธี ภัททิยกุล	๓๐. นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ
๓๑. นายสุรพล เกียรติไชยากร	๓๒. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์
๓๓. นายอรรถพร พลบุตร	๓๔. นายอัมพร เหลียงน้อย
๓๕. นางอนันท์ อัมระนันท์	๓๖. นายอำนาจ วิลาวลัย

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

องอาจ คล้ามไพบูลย์

(นายองอาจ คล้ามไพบูลย์)

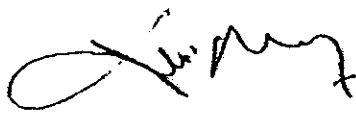
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำนักกรรมการ ๓

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๖

สำเนาถูกต้อง

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

นางสาวอรรธยา เมฆตะวันฉาย /พิมพ์

นายวัชรพล โรจนวรัตน์, นายชยุตม์ ศุภสินธุ์, นายคมสันต์ สุวรรณ /ทาน ๑

นางสาวพิกุลรัตน์ หนูคง, นางสาวรินรัตน์ นฤภัยพิทักษ์ /ทาน ๒

นายธงชัย ดุลยสุข /ทาน ๓

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๓ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันพุธที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ และครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติกายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายทศพล เต็งถัม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายอรรถพร พลบุตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายเรวัต ศรีบุญกุล	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๖) นายโกวิท ธารณา	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๗) นายสุรพล เกียรติไชยากร	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๘) นายปรเมศ โทธารากุล	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๙) นายอัมพร เหลียงน้อย	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๐) นายอำนาจ วัฒวัลย์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๑) นางเปล่งมณี เร่งสมบูรณ์สุข	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการ
(๑๒) นายนพปฎล เมฆเมฆา	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๑๓) นายรังสรรค์ กระช่างคา	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๑๔) นายวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ	เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
(๑๕) นายชนินทร รุ่งแสง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๖) นางฐิติมา ฉายแสง	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๗) นายธนาชาติ แสงประดับ ธรรมโชติ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. คณะกรรมการได้มีมติตั้ง นายคมธันธ์ สุวรรณ นิตกร ๕ กลุ่มงานคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ สำนักงานศาลยุติธรรม

(๑) นายชาญณรงค์ ปราณีจิตต์	ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
(๒) นายระชะชัย ศคฺจธิตี	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น
ประจำสำนักประธานศาลฎีกา

๓.๒ กระทรวงยุติธรรม

(๑) นายวัลลภ นาคบัว	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
กระบวนการยุติธรรม
(๒) นายสายชล ชังรอด	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ
(๓) นางจิราวัฒน์ วนาพันธ์	นิตกรชำนาญการ

๓.๓ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(๑) นายบัณฑิต ทุมนิคม	ผู้เชี่ยวชาญส่วนการพัฒนาระบบราชการสำนักนายกรัฐมนตรี
(๒) นายวัชรพงษ์ จารุ่งวณิชสกุล	นิตกรชำนาญการพิเศษ

๔. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๔.๑ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑) นางวณา วิเศษศิริ	นิตกรชำนาญการพิเศษ
(๒) นางสาวคาลิต ระชะสวัสดิ์	นิตกรชำนาญการ
(๓) นายพัศกร ทัพมงคล	นิตกรชำนาญการ
(๔) นายเลิศศักดิ์ รักธรรม	นิตกรชำนาญการ
(๕) นายปณิธาน ช่อสุก	นิตกรปฏิบัติการ
(๖) นางสาวกัญญาภัค หม่องกระโทก	นิตกร
(๗) นางสาวยุวดี อินทร์สุพัศตรา	นิตกร
(๘) นางสาวมณิรัตน์ รุ่งเรือง	นิตกร
(๙) นางสาววัลลภา อินทร์สุพัศตรา	นิตกร
(๑๐) นางสาวอมรรัตน์ พรหมศิริ	นิตกร

๔.๒ กระทรวงยุติธรรม

(๑) นางสาวจิราภรณ์ อังกนิรันทน	นิตกรปฏิบัติการ
สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม |
|--------------------------------|--|

(๒) นายพัฒมพงศ์ กงศักดิ์

นิติกร ปฏิบัติการ

สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี

(๓) นายเนติชัย หมวดเมือง

นิติกร ปฏิบัติการ

สำนักงานวางทรัพย์สินกลาง กรมบังคับคดี

๔.๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๑) พันตำรวจเอก ชำนาญเลข แดงจ้อย

ผู้กำกับการ ๑

กองบังคับการปราบปรามการกระทำ

ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

(๒) พันตำรวจเอก กรรชิต รัตนชวงค์

ผู้กำกับการฝ่ายอำนวยการ

กองบังคับการตำรวจนครบาล ๘

กองบัญชาการตำรวจนครบาล

(๓) พันตำรวจโท กฤต วงอินทร์

รองผู้กำกับการ ๒

กองบังคับการปราบปรามการกระทำ

ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

(๔) พันตำรวจโท เจนวุฒิ แสงสว่าง

รองผู้กำกับการ ๒

กองบังคับการปราบปรามการกระทำ

ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๔.๔ สำนักงานอัยการสูงสุด

(๑) นายธานีค วงศาโรจน์

อัยการประจำกรม

(๒) นายเกื้อพงษ์ เกียรติจิรโชติ

อัยการประจำกอง

(๓) นายทศพล บุ่งทอง

นิติกร

๔.๕ กระทรวงการคลัง

(๑) นางนุชจรี ณ สงขลา

นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการพิเศษ

สำนักงานประมาณ

(๒) นางวรรณพร มงคลศิลป์

นิติกรชำนาญการ

สำนักงานประมาณ

๔.๖ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

(๑) นายทวีศักดิ์ วาณิชเจริญ

นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการ

(๒) นางสาวศิรินันท์ ไค้ะนาค

นิติกรชำนาญการ

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการ
ส่งออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจมีการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ซึ่งอาจให้กระทำโดยผู้เชี่ยวชาญ
ที่เป็นบุคคลที่สามหรือ โดยผู้ประกอบธุรกิจตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ทั้งนี้ให้องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครอง
ผู้บริโภคมีส่วนร่วมด้วยในทุกกรณี ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้า
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย
ที่ได้เอง ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายหรือจ่ายแจกสินค้านั้นเป็นการชั่วคราว
จนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏชัดเจนหรือในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็น
อันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้น ได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐
หรือตามกฎหมายอื่น ให้ผู้คณะกรรมการที่ส่งคำสั่งส่งออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ก็ได้

- (๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขาย จ่าย แจกสินค้านั้น
- (๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้นไม่ให้เป็นอันตราย

แก่ผู้บริโภค

- (๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น
- (๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้น

กลับคืนออกนอกราชอาณาจักร

- (๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น”

นางจุติมา ฉายแสง ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง
เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการ
ส่งออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจ ไม่ดำเนินการทดสอบ
หรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้า โดย ไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะต้องจัดให้มีการทดสอบหรือ
พิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่ได้ เว้นแต่หาผู้ประกอบธุรกิจที่รับผิดชอบ ไม่ได้ในกรณีจำเป็น
และเร่งด่วน ให้คณะกรรมการส่งออกคำสั่งห้ามขาย จ่าย แจกสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการ
ทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นส่งเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจ
ป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ให้ผู้
คณะกรรมการที่ส่งคำสั่งส่งออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

- (๑) ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจขาย จ่าย แจก หรือทิ้งสินค้านั้น
- (๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้น ไม่ให้เป็นอันตราย

แก่ผู้บริโภค

- (๓) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น
- (๔) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ตั้งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นกลับคืน

ออกนอกราชอาณาจักร

- (๕) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทำลายสินค้านั้น”

นายประพนธ์ นิลวัชรภณี และนายสกลธี ภัททิยกุล ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความใน มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการ ฯฯ ออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้า โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการ ฯฯ ต้องจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์เองโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ให้คณะกรรมการ ฯฯ ออกคำสั่งห้ามขาย จ่าย แจกสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้น ฯฯ เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และ ไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดจลาจลตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ฯฯ ให้ คณะกรรมการ ฯฯ ฯฯ ออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

- (๑) ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจขาย จ่าย แจกสินค้านั้น
- (๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้น ไม่ให้เป็นอันตราย

แก่ผู้บริโภค

- (๓) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น
- (๔) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ตั้งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นกลับคืนออก

นอกราชอาณาจักร

- (๕) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทำลายสินค้านั้น”

นายบรรพต คัมภีร์วงศ์ ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจคำนึงการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่คำนึงการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือคำนึงการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์ก็ได้โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่ตัวเอง ในกรณีที่คณะกรรมการทดสอบหรือพิสูจน์แล้วว่ามีอันตรายจริงให้คณะกรรมการออกคำสั่งห้ามจำหน่ายสินค้านั้น และในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามจำหน่ายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้”

นายชินนทร์ รุ่งแสง ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการออกคำสั่งคำนึงการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น โดยอาจมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจคำนึงการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นดังกล่าวได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่คำนึงการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นหรือคำนึงการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขนส่งเคลื่อนย้ายหรือเปลี่ยนแปลงสภาพสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้”

มาตรา ๓๗ เพิ่มมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นางอานิก อัมระนันท์ ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจคำนึงการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้ ซึ่งอาจให้กระทำโดยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นบุคคลที่สามหรือโดยผู้ประกอบธุรกิจตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ทั้งนี้ให้องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคมีส่วนร่วมด้วยในทุกกรณี ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่คำนึงการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือคำนึงการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่ตัวเอง ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้”

ในกรณีที่ปรากฏชัดเจนหรือในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ถ้าให้คณะกรรมการที่แต่งตั้งหรือออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ที่ได้

(๑) ให้ผู้ประกอบการปิดประกาศและโฆษณาคำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ห้ามผู้ประกอบการให้บริการนั้น”

นางจุติมา ฉายแสง ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการ สั่งออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้ ถ้าผู้ประกอบการไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้า โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะสั่งจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์เอง โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ให้คณะกรรมการ สั่งออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใด ที่ปรากฏนั้นเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ถ้าให้คณะกรรมการที่แต่งตั้งหรือออกคำสั่งดังต่อไปนี้ที่ได้

(๑) ให้ห้ามผู้ประกอบการปิดประกาศและโฆษณาคำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการ ที่ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ปิดประกาศและโฆษณาคำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น

(๓) ห้ามให้ผู้ประกอบการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการ ที่ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

นายประพนธ์ นิลวัชรมณี ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการ สั่งออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้ ถ้าผู้ประกอบการไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้า โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการจะสั่งให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน ให้คณะกรรมการ สั่งออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค
ถ้าให้คณะกรรมการที่ผู้สมัครขอออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศและโฆษณาคำเตือนเกี่ยวกับการรับบริการนั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ห้ามผู้ประกอบการธุรกิจให้บริการนั้น”

มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘ แก้ไขมาตรา ๕๖

ไม่มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

นางจิตติมา ภูผแสง ขอสงวนความเห็น โดยให้แก้ไขความในมาตรา ๕๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขาย จ่าย แจก สิ้นค้า เป็นการ
ชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขาย จ่าย แจก สิ้นค้า หรือ
สั่งห้ามการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
ห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

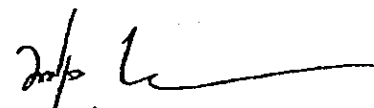
มาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๖/๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑ แก้ไขมาตรา ๖๐

ไม่มีการแก้ไข

๑. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมตามร่างเดิม มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายนันทปฎล เมฆเมฆา)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้
(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และ (๔) และมาตรา ๓๖ และเพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒)
มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนิน
กระบวนการพิจารณาใดๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และผู้เจตนาทุจริต ใช้
ฉ้อโกง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกลับแก้งค์ผู้ประกอบการให้ได้รับความเสียหาย
และเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐
และเพิ่มมาตรา ๕๖/๑)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิ
ของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น
แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่
ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการ
คุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบ
ธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยาย
การคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มี
ประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

(๕๑)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งความมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) และ (๑/๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“(๑/๑) โกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑/๒) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภคตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) คำเนิรการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นโดยอาจมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นผู้ปฏิบัติการหรือออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าที่สงสัยดังกล่าวได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดคลลตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขายสินค้านั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้น ไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค

(๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้านั้น

(๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้น กลับคืนออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับคืนออกนอกราชอาณาจักร และการทำลายสินค้า ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

“มาตรา ๓๑ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๕) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการทำลายสินค้านั้น โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๓๒ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการอาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการคัดค้านการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้ ถ้าผู้ประกอบการไม่คัดค้านการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือคัดค้านการล่าช้า โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรจะออกคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ให้ผู้ประกอบการปิดประกาศและโฆษณาอันเนื่องเกี่ยวกับการรับบริการนั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ห้ามผู้ประกอบการให้บริการนั้น

คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการสมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตาม มาตรา ๔๑ ได้

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแห่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการใด ๆ ในคดี เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สิน และค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว

ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิดองฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาล เห็นว่าการดองฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นส่วนรวม สำหรับคดีแห่งเกี่ยวกับการเรียก ทรัพย์สินหรือค้ำเสียหายแทนผู้บริโภค การดองฟ้องหรือการพิพาทภายในกรณีที่อยู่ความตกลงหรือ ประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สิน หรือค้ำเสียหายแทน แล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และ กฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดคราวแรกหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่า ได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้า เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม มาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๖/๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการ เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม มาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

(๕๕)

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ ฉ้อฉล ขู่ข่ม หรือดำเนินการให้สมาคมหรือ มูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๕๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา คดีศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการธุรกิจนั้น ให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

.....

.....

รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สภาผู้แทนราษฎร

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ควานที่๓๓
ที่ ๕๗๖/๒๕๕๕

(สำเนา)

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองโน กทม. ๑๐๓๐๐

- ๕๖ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ
เป็นผู้เสนอ) ซึ่งกรรมาธิการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายกฤษดาภรณ์	เสียมภักดี	๒. นายกิตติ	สมทรัพย์
๓. นายกุลเดช	พั้วพัฒนกุล	๔. นางสาวชัตติยา	สวัสดิผล
๕. นายคุณากร	ปรีชาชนะชัย	๖. นายจาร์วงศ์	เรืองสุวรรณ
๗. นางสาวจิตภัสร์	ภิรมย์ภักดี	๘. นายฉัตรพันธ์	เดชกิจสุนทร
๙. นายเชน	เทือกสุบรรณ	๑๐. นางสาวดวงรัตน์	โล่ห์สุนทร
๑๑. นายนพปฎล	เมฆเมฆา	๑๒. นายนิโรธ	เจริญประกอบ
๑๓. นายบุญยอด	สุขถิ่นไทย	๑๔. นางพรเพ็ญ	บุญศิริวัฒนกุล
๑๕. นายพ้อง	ชีวานันท์	๑๖. นายพิเชษฐ์	เชื้อเมืองพาน
๑๗. พลตำรวจโท พิทักษ์	จารุสมบัติ	๑๘. นางสาวมัลลิกา	จิระพันธุ์วาณิช
๑๙. นายยุทธพล	อังกินันท์	๒๐. นายวรรณชัย	บุญบำรุง
๒๑. นายวัชรพล	โตมรศักดิ์	๒๒. นายวิชัย	สามิตร
๒๓. นายสมคิด	เชื้อคง	๒๔. นายสมโภช	สายเทพ
๒๕. นางสลิลทิพย์	สุขวัฒน์	๒๖. นายสุชาติ	ชมกลิ่น
๒๗. นายสุชาย	ศรีสุพล	๒๘. นายสุรวิทย์	คนสมบุรณ์
๒๙. พลตำรวจตรี สุรินทร์	पालาเร่	๓๐. นายอดิศักดิ์	โกลกุลกานนท์

๓๑. นายอนันต์	ลิมปคุปตถาวร	๓๒. นายอนุสรณ์	ปั้นทอง
๓๓. นายอภิชาติ	ศักดิ์เศรษฐ์	๓๔. นายอรรถพร	พลบุตร
๓๕. นายอำนาจ	วิลาวัลย์	๓๖. นายฮอชาติ	มาเหรัมย์

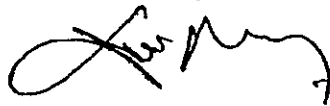
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล เป็นกรรมการใน คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. แทน นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ ซึ่งได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน มาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล
(นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓

สำนักกรรมการ ๓

โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๖๔

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๕๗๖

คมสันต์/ร่าง

ศิริพร/พิมพ์

คมสันต์, วัชรพล, ชยุตม์/ทาน ๑

ธงชัย/ทาน ๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้พิจารณาและลงมติตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะกรรมการ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... (นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วณิช กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่รอการพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) จนมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ต่อมารัฐสภาได้มีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติต่อไปตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายสุรวิทย์	คนสมบูรณ์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) นายอดิศักดิ์	โกศลกุลานนท์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
(๓) นายอภิชาติ	ศักดิ์เศรษฐ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
(๔) นายพิเชษฐ์	เชื้อเมืองพาน	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
(๕) นายชอชาติ	มาเหรัมย์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
(๖) นายพ้อง	ชีวานันท์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
(๗) นายวัชรพล	โตมรศักดิ์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คนที่หก
(๘) นายเชน	เทือกสุบรรณ	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๙) นายกฤษดาภรณ์	เสียมภักดี	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๑๐) นายอรรถพร	พลบุตร	เป็นกรรมการที่ปรึกษา
(๑๑) นายจรรวงค์	เรืองสุวรรณ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๒) นายสม โภช	สายเทพ	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๓) นายกุลเดช	พั้วพัฒนกุล	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๔) นายบุญยอด	สุขถิ่นไทย	เป็นโฆษกคณะกรรมการ
(๑๕) นายสุชาย	ศรีสุรพล	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

- (๑๖) นายนิโรธ เจริญประกอบ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
 (๑๗) นายนพภูฏ เมฆเมฆา เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สอง
 (๑๘) นางสาวจิตภัสร์ ภิรมย์ภักดี เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ คนที่สาม

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้ง นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล เป็นกรรมการในคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แทน นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ ซึ่งได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการวิสามัญ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๕

ต่อมาในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ครั้งที่ ๑๗ วันพุธที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้มีมติเลือกตั้งนายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล เป็นประธานคณะกรรมการ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้ง นายคมสันต์ สุวรรณ นิตกรปฏิบัติกร กลุ่มงานคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๒

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

- (๑) นางสาววันทนีย์ ชีรพงศ์นภลัย นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ
 (๒) นายวิทัศน์ โรจนวรฤทธิ นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

๓.๒ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

- นายณรงค์ บุญโญ ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มการพัฒนาระบบราชการ
 กลุ่มกระทรวงที่ ๗
 (นักพัฒนาระบบราชการเชี่ยวชาญ)

๓.๓ กระทรวงยุติธรรม

- (๑) นายวัลลภ นาคบัว ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
 กระบวนการยุติธรรม
 (๒) นายสาขชล ชัยรอด นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ

๓.๔ กรมการค้าภายใน

- (๑) นางสาวเรวดี วีระวุฒิพล ผู้อำนวยการกองนิติการ
 (๒) นายณรงค์ งานสมบัติกร นิติกรชำนาญการพิเศษ กองนิติการ

๔. ผู้เข้าร่วมประชุม คือ

๔.๑ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(๑) นายสรณ์อัฒม์	ธนิตพันธ์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๒) นางสาวตาลัด	ระยสวัสดิ์	นิติกรชำนาญการ
(๓) นายพัศกร	ทัพนงคณ	นิติกรชำนาญการ
(๔) นายเลิศศักดิ์	รักธรรม	นิติกรชำนาญการ
(๕) นางสาววิมลรัตน์	รุกขวรกุล	นักสืบสวนสอบสวนชำนาญการ
(๖) นายปนิธาน	ช่อผูก	นิติกรปฏิบัติการ
(๗) นางสาวน้ำทิพย์	เหล่าจุม	นิติกรปฏิบัติการ
(๘) นางสาวศิริพร	อภิรักษ์สันติกุล	นิติกร
(๙) นางสาวจิตรตรา	ขันเงิน	นิติกร

๔.๒ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

นางสาวธนพร	ทับสุพรรณ	นักพัฒนาระบบราชการชำนาญการ
------------	-----------	----------------------------

๔.๓ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

(๑) นายธำรงค์	อรุณตันติเดชา	ผู้อำนวยการส่วนกฎหมาย
(๒) นางสาววิราภรณ์	ชินวงศ์	นิติกรปฏิบัติการ
(๓) นางสาวชนัดดา	อุตตม	นิติกรปฏิบัติการ
(๔) นางสาวชนันธร	หมั่นสา	นิติกร

๔.๔ สำนักงานประมง

(๑) นายชนรงค์	พุทธมิลินประทีป	ที่ปรึกษาสำนักงานประมง
(๒) นายรัฐวิทย์	คุ้มสุทธิ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๓) นายจันทร์หอม	นระทัต	นักวิเคราะห์งบประมาณชำนาญการ

๔.๕ กระทรวงยุติธรรม

(๑) นายอักรพงษ์	เวชยานนท์	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ
(๒) นางสาววิจิตรภรณ์	อนุหนายนัน	นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการ

๔.๖ สำนักงานศาลยุติธรรม

(๑) นายชาญณรงค์	ปราวณิจิตต์	ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
-----------------	-------------	---

(๒) นายสมบัติ	พฤติพงษ์ศักดิ์	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
(๓) นายชัยรัตน์	วงศ์วีรธร	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ประจำสำนักประธานศาลฎีกา
(๔) นายรองฤทธิ์	รัตนสุภา	นิติกร
(๕) นายอดิศร	เสนาใหญ่	นิติกร

๔.๗ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

นางสาวราณี	อินทพร	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
------------	--------	--------------------------

๔.๘ สำนักงานอัยการสูงสุด

(๑) นายธานีต	วงศาโรจน์	อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด
(๒) นายทศพล	บึงทอง	นิติกร
(๓) นายอิทธิ	สุขจินดา	นิติกร

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่มีผู้เสนอคำแปรญัตติ

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ		ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ		มีการแก้ไข
มาตรา ๑		ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒		ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	เพิ่ม (๑/๑) และ (๑/๒) ของมาตรา ๑๐	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	แก้ไข (๒) ของมาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕	แก้ไข (๘) ของมาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖	แก้ไขมาตรา ๑๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๗	เพิ่มมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘	มีการแก้ไข

มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น คือ

นายอภิชาติ ศักดิ์เสริมชัย นายบุญยอด สุขถิ่นไทย และนายจักรพันธ์ เศรษฐกิจสุนทร (กรรมวิธีการ)

ขอสงวนความเห็น โดยขอแก้ไขความในมาตรา ๓๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการที่สสช. สืบค้น ดำเนินการแทนผู้ประกอบธุรกิจโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย”

มาตรา ๘	แก้ไขมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒	มีการแก้ไข
มาตรา ๙	แก้ไขมาตรา ๕๖	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	เพิ่มมาตรา ๕๖/๑	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	แก้ไขมาตรา ๖๐	มีการแก้ไข

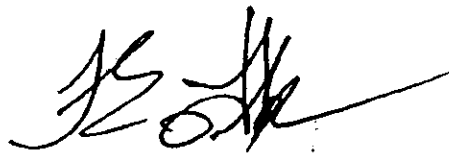
๗. ข้อสังเกตของคณะกรรมการ

คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่...) พ.ศ. แล้วเห็นว่าควรตั้งข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการ เพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ดังนี้

เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้บทกำหนดโทษในพระราชบัญญัตินี้ดูว่า ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจมีการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคเป็นจำนวนมาก กอปรกับคณะกรรมการได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษในมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ในการนี้ หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ คราวต่อไป ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษในหมวด ๔ ว่าด้วยบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษในมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ แห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ทั้งนี้ เพื่อให้การแก้ไขบทกำหนดโทษเป็นไปอย่างมีระบบชัดเจน ซึ่งจะเป็นการป้องปรามการกระทำผิด และเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๖๖)

๘. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม และข้อสังเกตของคณะกรรมการ
มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสุวาท ศรีสุรพล)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และ (๘) และมาตรา ๓๖ และเพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินการสอบสวนพิจารณาใดๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค โดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้างวาน บุขง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจให้ได้รับความเสียหาย และเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๕๖/๑)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“(๑/๑) โกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑/๒) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้า โดยไม่มีเหตุผล อันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่า จะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดลดราคามาตรา ๓๐ หรือ ตามกฎหมายอื่น ซึ่งให้คณะกรรมการที่แต่งตั้งมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขายสินค้านั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข สิ่งที่ตนผลิต จัดเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้จำหน่ายแก่ ผู้บริโภคกลับคืน หรือ ปรัษา เรียกคืน สินค้าที่ ไม่ได้ ให้ เป็นอันตราย ของตน จากผู้บริโภค

(๓) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจตั้งแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือวิธีคดีที่ปรับปรุงสินค้านั้น
ไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือเปลี่ยนสินค้าหรือลดใช้ราคาสินค้าให้แก่ผู้บริโภค

(๔) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้น
กลับคืนออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจทำลายสินค้านั้น

(๖) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจปิดประกาศแจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายของ
สินค้านั้นให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

ให้ผู้ประกอบการธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ
ตามวรรคสอง

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ สินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า สินค้าที่
อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพอนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้า
คดีตั้งแก้ไข หรือวิธีคดีสินค้า คดีตั้งส่งสินค้า คดีตั้งคืนของ คดีขอผลเลิก คดี
ดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

"มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔)
(๕) หรือ (๖) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการ
ทำลายสินค้าที่จำหน่ายโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และการดำเนินการตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ ให้จัดตั้ง
กองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า "กองทุนคุ้มครองผู้บริโภค" ในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวและเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้
ที่มาของเงินรายได้ของกองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ และค่าปรับ

(๔) เงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดี

ผู้บริโภคร

(๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของกองทุน

(๖) รายได้อื่นๆ

ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครอง

ผู้บริโภคร เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี
ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรี
มอบหมายและมอบอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครเป็นกรรมการ จำนวนสามคน
และรองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครที่เลขาธิการมอบหมายเป็นเลขานุการ และมีผู้ช่วยเลขานุการ
จำนวนสองคน โดยให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

อำนาจหน้าที่ การบริหารกองทุนและการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคร
คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้
ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร
คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณี
จำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบ
ผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้นได้

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคร
ก็ให้คณะกรรมการที่enschutzคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศหยุดแจ้ง หรือ โฆษณาคำเตือนข่าวสารเกี่ยวกับ
อันตรายของการรับบริการนั้นให้ผู้บริโภครทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๒) หรือ (๓)

(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการด้วย
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดไม่ให้เป็นการอันตรายแก่ผู้บริโภคร หรือขอใช้ค่าบริการ
ให้แก่ผู้บริโภคร

(๓) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจให้บริการนั้น

ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภครและค่าใช้จ่ายในการ
ดำเนินการตามวรรคสอง

ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคสอง (๑) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ บริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า บริการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๐ สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการสมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๔๑ ได้

สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสองปีนับแต่วันที่รับการรับรอง

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค โดยส่วนรวมตามลักษณะหรือประเภทคดีที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว

สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ จะใช้สิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการใด ๆ ได้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่า การถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่ผู้ความตกลงหรือ

ประนีประนอมยอมความกัน จะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริ โภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สิน หรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณี มาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และ กฎหมายอื่นแล้ว สมภคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่ คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตาม ระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้

สมาคมหรือมูลนิธิใดที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจไม่ให้การรับรองตาม มาตรา ๔๐ อีกก็ได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้า เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม มาตรา ๑๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครอง ผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

“มาตรา ๕๖/๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการ เป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม มาตรา ๑๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๕๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบการธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญา ต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนสามปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

.....

.....

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ.

ทำรายงานของคณะกรรมการ ดังนี้

- แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๓๗ ของมาตรา ๗ แห่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. หน้า ๓ - ๔ ดังนี้

“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการ ทดสอบสินค้าที่พินิจดำเนินการแทนผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และการดำเนินการตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนคุ้มครองผู้บริโภค” ในสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวและเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ที่มาของเงินรายได้ของกองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบกองทุน

(๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ และค่าปรับ

(๔) เงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ประกอบการจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดี

ผู้บริโภค

(๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของกองทุน

(๖) รายได้อื่น ๆ

ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานประมาท ผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกา ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายและมอบอำนาจให้ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นกรรมการ จำนวนสามคน และรองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่เลขาธิการมอบหมายเป็นเลขานุการ และมีผู้ช่วยเลขานุการ จำนวนสองคน โดยให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

อำนาจหน้าที่ การบริหารกองทุนและการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการ ทดสอบสินค้าที่พินิจดำเนินการแทนผู้ประกอบการ โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย”

กลุ่มงานคณะกรรมการการคุ้มครองผู้บริโภค

สำนักกรรมการ ๓

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.
สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... ๘๔๓๑
วันที่..... ๑๐ ก.ย. ๒๕๕๕
เวลา..... ๑๐.๓๔ น.

ที่ สผ ๐๐๑๔/๑๓๑๗๗

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๐ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล
และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่
๕ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๔๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๕๓๐ / ๕๙ วันที่ ๑๐ / ก.ย. / ๕๕
เวลา ๑๐.๕๓ น. ถึง
สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๑๓ (ก) / ๒๕๕๕
วันที่ ๑๐ / ก.ย. / ๕๕
เวลา ๑๐.๕๓ น.

สำนักการประชุม

สารบบ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ นางสาวมัลลิกา จิระพันธุ์วาณิช กับคณะ และนางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ เป็นผู้เสนอ รวบรวมข้อบัญญัติที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้ว (ชุดที่ ๒๓) ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ ร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับดังกล่าวในวาระที่หนึ่ง และตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๖ คน ขึ้นพิจารณา โดยให้ถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วและบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมเพื่อให้ที่ประชุม สภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และรอการพิจารณาในวาระที่สองและวาระที่สามของสภาผู้แทนราษฎร จนมี พระราชกฤษฎีกายกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๔

ต่อมา คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้ร้องขอให้รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ต่อไป ตามมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ได้มีมติเห็นชอบแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรจึงได้ อนุญาตให้บรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ต่อไป ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๓๘

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๔ ที่ประชุมได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นใหม่คณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการ พิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕

(นายวัชรินทร์ จอมพลาพล)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๐ (๒) และ (๘) และมาตรา ๓๖ และเพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)
- (๒) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้างวาน ยุยง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบการให้ได้รับความเสียหายและเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๕๖/๑)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้น แม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนั้น สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นางสาวมัลลิกา จิระพันธ์วานิช กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และ (๘) มาตรา ๒๐ (๗) มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐ เพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) มาตรา ๑๗ วรรคสอง มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๖/๑ หมายความว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค
(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
(๓) กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม และให้สมาคมและมูลนิธิได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมในการดำเนินคดี

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกลับแก้งผู้ประกอบธุรกิจให้ได้รับความเสียหายและเพิ่มบทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค

เหตุผล

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคขึ้น อีกทั้งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นแม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดี เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับที่สมาคมมีสิทธิอยู่ตามกฎหมายปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) และ (๑/๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ
คุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒
“(๑/๑) โกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคตามที่ผู้บริโภค
และผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา
(๑/๒) ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ
กำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
“(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖
มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ แล้วแต่กรณี”

(๘๘)

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าสินค้าใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น ถ้าผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามขายสินค้านั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้านั้น

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดตลาดตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามผู้ประกอบธุรกิจขายสินค้านั้น

(๒) ให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บสินค้าที่ยังไม่ได้จำหน่ายแก่ผู้บริโภคกลับคืน หรือเรียกคืนสินค้า

จากผู้บริโภค

(๓) ให้ผู้ประกอบธุรกิจแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงสินค้านั้นไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือเปลี่ยนสินค้าหรือชดใช้ราคาสินค้าให้แก่ผู้บริโภค

(๔) ให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรจัดส่งสินค้านั้นกลับคืน

ออกนอกราชอาณาจักร

(๕) ให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้านั้น

(๖) ให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายของสินค้านั้น

ให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

ให้ผู้ประกอบธุรกิจรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ สินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า สินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรานี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๒) (๔) (๕) หรือ (๖) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบการโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๓๘ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ประกอบการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้น ถ้าผู้ประกอบการไม่ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์หรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้ ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน คณะกรรมการอาจออกคำสั่งห้ามให้บริการนั้นเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะทราบผลการทดสอบหรือพิสูจน์บริการนั้น

ในกรณีที่ผลการทดสอบหรือพิสูจน์ปรากฏว่าบริการใดอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ประกอบการปิดประกาศ แจ้ง หรือโฆษณาข่าวสารเกี่ยวกับอันตรายของการบริการนั้นให้ผู้บริโภคทราบ หรือเกี่ยวกับการดำเนินการตาม (๒) หรือ (๓)

(๒) ให้ผู้ประกอบการแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงวิธีการให้บริการไม่ให้เป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือชดใช้ค่าบริการให้แก่ผู้บริโภค

(๓) ห้ามผู้ประกอบการให้บริการนั้น

ให้ผู้ประกอบการรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคสอง

ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามวรรคสอง (๑) แต่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดให้มีการดำเนินการแทนผู้ประกอบการโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ บริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หมายความว่า บริการที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย สุขภาพ อนามัย หรือจิตใจของผู้บริโภค

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งตามมาตรา นี้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ สมาคมและมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภคหรือต่อต้านการแข่งขันอันไม่เป็นธรรมทางการค้า และข้อบังคับของสมาคมและมูลนิธิดังกล่าวในส่วนที่เกี่ยวกับคณะกรรมการ สมาชิก และวิธีการดำเนินการของสมาคมและมูลนิธิเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง สมาคมและมูลนิธินั้นอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการรับรองเพื่อให้สมาคมและมูลนิธินั้นมีสิทธิและอำนาจฟ้องตามมาตรา ๔๑ ได้

สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีอายุคราวละสองปีนับแต่วันที่รับการรับรอง การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การรับรองสมาคมและมูลนิธิตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๙๐)

มาตรา ๔๑ ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภค ให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ มีสิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมตามลักษณะหรือประเภทคดีที่คณะกรรมการประกาศกำหนดได้ และให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ ถ้ามีหนังสือมอบหมายให้เรียกทรัพย์สินและค่าเสียหายแทนจากผู้บริโภคดังกล่าว

สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ จะใช้สิทธิฟ้องคดีแพ่ง คดีอาญา และดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ได้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

ในการดำเนินคดีในศาล มิให้สมาคมและมูลนิธิถอนฟ้อง เว้นแต่ศาลจะอนุญาตเมื่อศาลเห็นว่าการถอนฟ้องนั้นไม่เป็นผลเสียต่อการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นส่วนรวม สำหรับคดีแพ่งเกี่ยวกับการเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภค การถอนฟ้องหรือการพิพากษาในกรณีที่คู่ความตกลงหรือประนีประนอมยอมความกันจะต้องมีหนังสือแสดงความยินยอมของผู้บริโภคผู้มอบหมายให้เรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทน แล้วแต่กรณีมาแสดงต่อศาลด้วย

มาตรา ๔๒ นอกจากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และกฎหมายอื่นแล้ว สมาคมและมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อปรากฏว่าสมาคมหรือมูลนิธิใดที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีพฤติการณ์ปรากฏว่าได้ดำเนินการฟ้องคดีโดยไม่สุจริต ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธินั้นได้

สมาคมหรือมูลนิธิใดที่ถูกเพิกถอนตามวรรคสอง คณะกรรมการอาจไม่ให้การรับรองตามมาตรา ๔๐ อีกก็ได้

การเพิกถอนการรับรองสมาคมหรือมูลนิธิตามวรรคสอง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามขายสินค้าเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือนำเข้าในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

(๙๑)

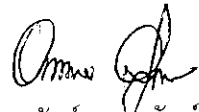
“มาตรา ๕๖/๑ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของคณะกรรมการซึ่งสั่งห้ามให้บริการเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๘ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๐ ผู้ใดโดยเจตนาทุจริต ใช้ ฉ้อฉล ขวน ยุยง หรือดำเนินการให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา ๔๐ ฟ้องร้องผู้ประกอบธุรกิจคนใดเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาล เพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจนั้นให้ได้รับความเสียหาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ว่าที่ ร.ต.ต.
(อาพิทธ์ สุขะนันท์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๒
สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติ ชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาท เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับ มาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นแม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็น อันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็น อันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มี มาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็น อันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการ ดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภค โดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการ ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการ ฟ้องคดีต่อศาล ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้า หรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ รับรอง สมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๕๐ (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๘)) สั่งให้ผู้ประกอบ ธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่ปรากฏผลจากการทดสอบหรือพิสูจน์ว่าอาจเป็นอันตรายต่อ ผู้บริโภคโดยไม่อาจป้องกันอันตรายนั้นได้ตามกฎหมาย และให้ส่งสินค้านั้นกลับคืนออก นอกราชอาณาจักรในกรณีที่เป็นสินค้าที่สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ห้ามขาย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้ามิให้เป็นอันตราย และทำลายสินค้า โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และ

เงื่อนไข ในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับคืนออกนอกราชอาณาจักรและการทำลายสินค้า เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖) จัดให้มีการทำลายสินค้าโดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งให้ผู้ประกอบการทำลายสินค้า สั่งให้ผู้ประกอบการทดสอบหรือพิสูจน์เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย หากผู้ประกอบการไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรก็ได้ และมีอำนาจสั่งผู้ประกอบการห้ามให้บริการชั่วคราวในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน รวมทั้งให้ผู้ประกอบการปิดประกาศคำเตือน หรือโฆษณา คำเตือน แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามเงื่อนไขที่กำหนด กับให้มีอำนาจสั่งห้ามให้บริการนั้น ในระหว่างการทดสอบหรือพิสูจน์บริการ โดยประกาศคำสั่งในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) การฟ้องคดีแทนผู้บริโภค

กำหนดให้มูลนิธิอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง เพื่อให้มีสิทธิและอำนาจฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม และให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใดๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวม รวมทั้งให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และกำหนดเพิ่มโทษผู้ประกอบการที่ผลิต สิ่ง หรือนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย รวมทั้งกำหนดโทษผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกดดันแก่งัดผู้ประกอบการได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๖ ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๖/๑ และร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐)

คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..)

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎรและได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่..) พ.ศ.

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคขึ้น อีกทั้งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจน ที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิด สิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภค นั้นแม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครอง เช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการจัดเก็บ หรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง มีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับที่สมาคมมีสิทธิอยู่ตามกฎหมายปัจจุบัน ซึ่งจะเป็น การขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ประกอบด้วย กรรมการองค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคสิบห้าคน ซึ่งเลือกจากสมาชิกของสมาคมและกรรมการของ มูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์และการดำเนินงานเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

หลักเกณฑ์ วิธีการเลือก คุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามของกรรมการองค์การอิสระเพื่อ คุ้มครองผู้บริโภคตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ (๗) และเพิ่มหมวด ๓/๑ คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค มาตรา ๔๔/๑ ถึง มาตรา ๔๔/๖)

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และ (๘) และมาตรา ๓๖ และเพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) มาตรา ๑๓ วรรคสอง มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘

๒.๓ กำหนดให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวมได้เช่นเดียวกับสมาคม และให้สมาคมและมูลนิธิได้รับยกเว้น ค่าอาชญากรรมนิยมในการดำเนินคดี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

๒.๔ แก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษผู้ประกอบการธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และผู้เจตนาทุจริต ใช้ ้างวาน ชูยง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องศาลเพื่อกักันแก้งผู้ประกอบการให้ได้รับความเสียหายและเพิ่ม บทกำหนดโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๐ และเพิ่มมาตรา ๕๖/๑)

นายเจริญ จรรย์โกมล กับคณะ เป็นผู้เสนอ

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๕๖ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นแม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๕๐ (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๘)) สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่ปรากฏผลจากการทดสอบหรือพิสูจน์ว่าอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคโดยไม่อาจป้องกันอันตรายนั้นได้ตามกฎหมาย และให้ส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักรในกรณีที่เป็นสินค้าที่ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ห้ามขาย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้ามิให้เป็นอันตราย และทำลายสินค้า โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และ

เงื่อนไข ในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้า การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับคืนออกนอกราชอาณาจักรและการทำลายสินค้า เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖) จัดให้มีการทำลายสินค้าโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทำลายสินค้า สั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจทดสอบหรือพิสูจน์เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย หากผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรก็ได้ และมีอำนาจสั่งผู้ประกอบธุรกิจห้ามให้บริการชั่วคราวในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศคำเตือน หรือโฆษณา คำเตือน แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามเงื่อนไขที่กำหนด กับให้มีอำนาจสั่งห้ามให้บริการนั้น ในระหว่างการทดสอบหรือพิสูจน์บริการ โดยประกาศคำสั่งในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) การฟ้องคดีแทนผู้บริโภค

กำหนดให้มูลนิธิอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรอง เพื่อให้มีสิทธิและอำนาจฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม และให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคโดยส่วนรวม รวมทั้งให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒)

(๓) บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และกำหนดเพิ่มโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ผลิต สิ่ง หรือนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย รวมทั้งกำหนดโทษผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้าง วาน ยุยง หรือดำเนินการให้มูลนิธิฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกลั่นแกล้งผู้ประกอบธุรกิจให้ได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๖/๑ และร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐).

นางสาวมลลิกา จิระพันธุ์วานิช กับคณะ เป็นผู้เสนอ

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคในปัจจุบันยังไม่มีบทบัญญัติชัดเจนที่จะให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของผู้บริโภคอันจะเป็นการช่วยลดปริมาณคดีที่จะไปสู่ศาลได้ และสำหรับมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคนั้นแม้จะมีบทบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคจากสินค้าที่อาจเป็นอันตรายหรือไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภคก็ตาม แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการคุ้มครองทางด้านบริการที่อาจเป็นอันตรายหรือไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภคซึ่งสมควรมีมาตรการคุ้มครองเช่นกัน นอกจากนี้ สมควรกำหนดให้มีมาตรการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับการให้ผู้ประกอบการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และให้มูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีสิทธิในการดำเนินคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม ซึ่งจะเป็นการขยายการคุ้มครองผู้บริโภคโดยภาคเอกชนด้วย สมควรแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคให้มีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้บริโภคเพิ่มขึ้นจากกฎหมายปัจจุบัน

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) อำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีอำนาจและหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยหรือประนีประนอมข้อพิพาทตามที่ผู้บริโภคและผู้ประกอบการธุรกิจตกลงกันก่อนมีการฟ้องคดีต่อศาล ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนงานคุ้มครองผู้บริโภค ดำเนินการเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ รับรองสมาคมและมูลนิธิตามมาตรา ๔๐ (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑๐ (๑/๑) และ (๑/๒) ร่างมาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๒) และร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ (๘) ตั้งให้ผู้ประกอบการจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้าที่ปรากฏผลจากการทดสอบหรือพิสูจน์ว่าอาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคโดยไม่อาจป้องกันอันตรายนั้นได้ตามกฎหมาย และให้ส่งสินค้านั้นกลับคืนออกนอกราชอาณาจักรในกรณีที่เป็นสินค้าที่สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร ห้ามขาย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้านี้ให้เป็นอันตราย และทำลายสินค้า โดยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงสินค้า

การจัดเก็บหรือเรียกคืนสินค้า การจัดส่งสินค้ากลับคืนออกนอกราชอาณาจักรและการทำลายสินค้า เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖) จัดให้มีการทำลายสินค้าโดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจทดสอบหรือพิสูจน์เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบริการอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค หรือจะจัดให้มีการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบธุรกิจเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย หากผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรก็ได้ และมีอำนาจสั่งผู้ประกอบธุรกิจห้ามให้บริการชั่วคราวในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจปิดประกาศคำเตือน หรือโฆษณาคำเตือน แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงวิธีการให้บริการตามเงื่อนไขที่กำหนด กับให้มีอำนาจสั่งห้ามให้บริการนั้น ในระหว่างการทดสอบหรือพิสูจน์บริการ โดยประกาศคำสั่งในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๗ เพิ่มมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘)

(๒) การฟ้องคดีแทนผู้บริโภค

กำหนดให้ผู้บริโภคอาจยื่นคำขอให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองเพื่อให้มีสิทธิและอำนาจฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคเช่นเดียวกับสมาคม และให้สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ในคดีที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค โดยส่วนรวม รวมทั้งให้มีอำนาจฟ้องเรียกทรัพย์สินหรือค่าเสียหายแทนผู้บริโภคได้ (ร่างมาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒)

(๓) บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคและกำหนดเพิ่มโทษผู้ประกอบธุรกิจที่ผลิต สั่งหรือนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตราย รวมทั้งกำหนดโทษผู้เจตนาทุจริต ใช้ จ้างวาน ยุยง หรือดำเนินการให้ผู้ผลิตฟ้องร้องต่อศาลเพื่อกันแก้งผู้ประกอบธุรกิจให้ได้รับความเสียหาย (ร่างมาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ ร่างมาตรา ๑๐ เพิ่มมาตรา ๕๖/๑ และร่างมาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐)

นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท กับคณะ เป็นผู้เสนอ